

advies & service
administratieve automatisering

Vobucon is een jong en dynamisch bedrijf met zeer ervaren en hooggekwalificeerde medewerkers. Vobucon is gespecialiseerd in administratieve automatisering en sinds een jaar gevestigd in Maasland. Door de toenemende groei zijn wij op zoek naar een:

Marketing medewerker (m/v)

Als marketingmedewerker ben je verantwoordelijk voor het uitwerken, coördineren en uitvoeren van het marketingbeleid van Vobucon.

Taken & verantwoordelijkheden:

- verantwoordelijk voor de externe communicatie;
- het verzorgen van nieuwsbrieven;
- relatiebeheer;
- ontwikkelen en realiseren van communicatiemiddelen;
- bewaken marketingkalender, plannings en budgetten van projecten en activiteiten;
- onderhouden contacten met diverse partijen waaronder reclamebureaus;
- organiseren en uitvoeren van evenementen/ seminars.
- het onderhouden van de website

Profiel:

Om voor de functie van marketingmedewerker in aanmerking te komen ben je commercieel en heb je vanzelfsprekend een marketing en communicatie achtergrond. Daarnaast beschik je over:

- een afgeronde HBO opleiding;
- affiniteit met de automatiseringsbranche en relevantie werkervaring is een pre;
- je bent resultaatgericht, klantgericht, zelfstandig, professioneel en flexibel;
- je hebt een uitstekende beheersing van de Nederlandse taal

Vobucon biedt jou:

Een verantwoordelijke, zelfstandige en uitdagende functie in een gezond bedrijf. Uiteraard kent Vobucon een goed arbeidsvoorwaardenpakket en een marktconform salaris. Heeft deze functie je interesse gewekt, stuur dan je sollicitatie met CV naar svos@vobucon.nl. Voor vragen kun je contact opnemen met Steef Vos op telefoonnummer 0174 - 210370.

Fernando hakt stenen.
Elke dag.

Help Fernando naar school
Doneer op www.kinderpostzegels.nl

check daily!

IEDERE DAG

WWW.

VERS

ONDERWIJSNIEUWS

PROFIELEN.
HRO.NL

14 interview
Wim de Jong
JOURNALIST,
PUBLICIST
EN HUISMAN

NIEUWS:

- 05 Afstuderen na 2 hersenbloedingen
- 08 PvdA en LR
- 09 Masterclass mode

meelopen met...
DE INTERNATIONAL CLASS 11
bij de les LOGOPEDIE 13
KENNISWERKERS
research fellow lectoraat 18
ACHTERGROND
UAF STUDIEFONDS VLUCHTELINGEN 26
HOMOSEKSUALITEIT
EN BEROEPSPRAKTIJK 28

- 10 Netwerken
- 12 Verloop sgmr-leden
- 27 Theater en maatschappij

VERDER:

- 03 Colofon
- 04 Infographic
- 06 Kort
- 12 Column
- 31 Recensie

- 32 Column
- 32 Mini's
- 33 Afgestudeerd
- 34 Wie ben jij dan?
- 35 Adressen en infobalk

Aan dit nummer werkten mee:

WILLIAM TONG Huismeester Museumpark

William is een van de huismeesters die *Profielen* in de bakken legt. 'Twintig minuten doe ik erover, voor de hoog- en de laagbouw'.

MYRTHE HOGENELST Stagiaire journalistiek

De eerste twee weken van haar stage schreef ze al zestien stukken voor *Profielen*, blad én site, bijvoorbeeld over de masterclass met een Turkse modeontwerper (p.09).

STEPHAN KORCZAK Oud-student WdKA

Winnaar van de Drempelprijs 2008 en ontwerper van de portretten van vluchtelingstudenten (p.19) waarbij zonder fotografie toch een beeld van deze studenten is neergezet.

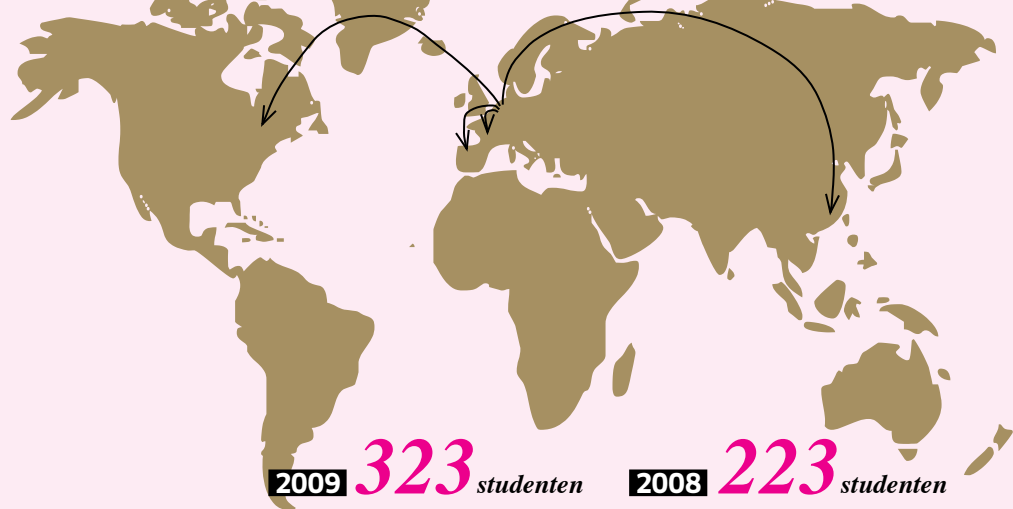

PROFIELEN IS HET REDACTIONEEL ONAFHANKELIJKE INFORMATIE- EN OPINIEBLAD VAN DE HOGESCHOOL ROTTERDAM, BESTEMD VOOR ALLE STUDENTEN EN MEDEWERKERS VAN DE HOGESCHOOL EN GRATIS VERKRIJGBAAR OP ALLE LOCATIES. PROFIELEN VERSCHIJNT NEGENMAAL PER JAAR.

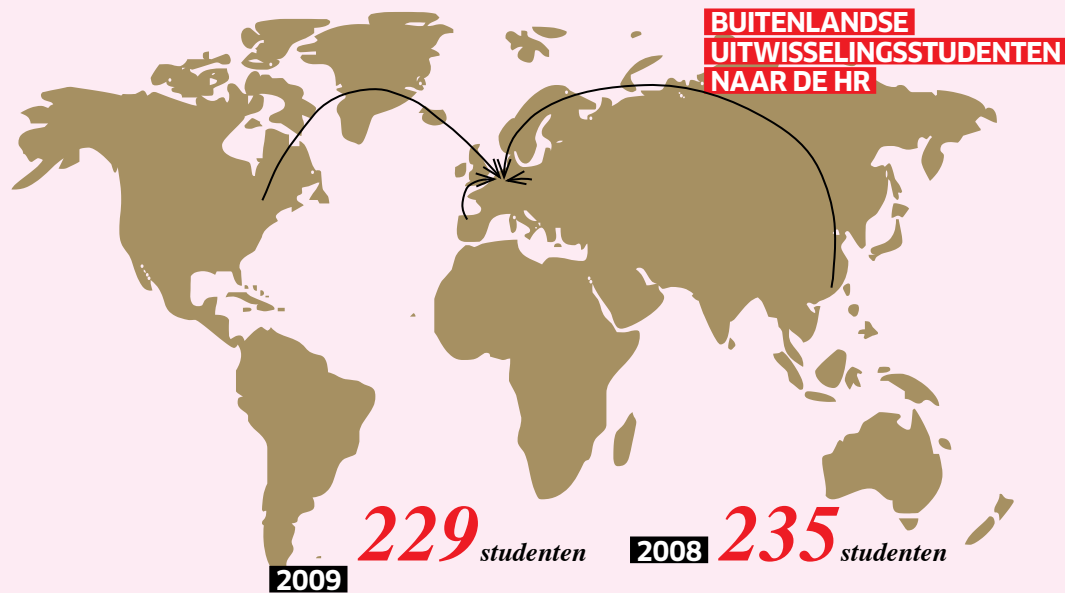
COLOFON Verschijningsdatum *Profielen* 77 29 maart 2010 Hoofdredacteur Dorine van Namen Eindredacteur Esmé van der Molen Redactie Olmo Linthorst, Jos van Nierop, Myrthe Hogenelst (stagiaire) Medewerkers aan dit nummer Hoger Onderwijs Persbureau [HOP], Simon Brouwer, Ernest van der Kwast, Sanne van der Most Redactieraad Jan van Heemst, Tamar Israël, Tessa Meeus, Ton Notten Foto's Ronald van den Heerik, Jos van Nierop, Vijfpuntzeven, Levien Willemse Illustraties Frans Hanswijk, Stephan Korczak, Annet Scholten Vormgeving MAGAZINESTUDIO. NL, Rotterdam Redactie-adres Museumpark 40, laagbouw bg, kamer ML 0.90. Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam. Telefoon (010) 794 45 75. Fax (010) 794 45 80, profielen@hro.nl. Open: ma. t/m vr. 10.00-17.00 uur Website www.profielen.hro.nl Advertenties (m.u.v. profijtjes) Via www.profielen.hro.nl Druk Efficiënta, Krimpen a/d IJssel Jaargang 21 ISSN 1385-6677 *Profielen* 78 verschijnt op 26 april 2010 HET IS VERBODEN ZONDER TOESTEMMING VAN DE HOOFDREDACTEUR ARTIKELN OF ILLUSTRATIES GEHEEL OF GEDEELTELIJK OVER TE NEMEN.

**HR-STUDENTEN OP
STUDIE-UITWISSELING
NAAR HET BUITENLAND**

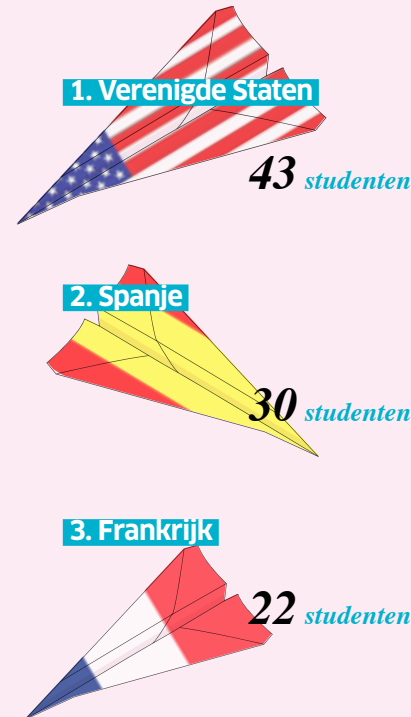

REIS OM DE WERELD

**BUITENLANDSE
UITWISSELINGSSTUDENTEN
NAAR DE HR**

**Top 3
populairste bestemmingen**

STUDENTEN VAN DE HOGESCHOOL ROTTERDAM WORDEN STEEDS REISLUSTIGER. In 2009 gingen 323 studenten van de HR op studie-uitwisseling naar het buitenland. In 2008 waren dat er nog 223. Met stip op één staat Amerika als populairste bestemming genoteerd, maar ook Spanje en Frankrijk zijn geliefde uitwisselingslanden. Amerika is ook het populairste land als het gaat om buitenlandse stages. De meeste studenten die aankloppen bij het International Office van de HR willen naar de States. Andere populaire stage-

bestemmingen zijn de Antillen en, gezellig naast de deur: België. De Hogeschool Rotterdam is ook ontvangende partij. Vorig jaar kwamen er 229 exchange-studenten naar onze instelling. De meesten kwamen uit Frankrijk (38), Spanje (32) en Duitsland (17). Niet opgenomen in deze statistiek is de opleiding *trade management gericht Azië*, een van de meeste internationale studies van de HR. Dat in- en uit-saldo wordt apart geregistreerd. ■

Bron: International Office, HR, 2009

AFSTUDEREN NA TWEE HERSENBLOEDINGEN

Derdejaars mwd Linda Fluit heeft een aangeboren aandoening waardoor ze al twee hersenbloedingen heeft gehad. Toch blijft ze studeren. 'Misschien kan iemand zich aan mijn verhaal optrekken. Een hersenbloeding hoeft niet het einde te zijn.'

Het leven is een onvoorspelbare kronkelweg met aan het eind een diepe en zekere kuil. Sommigen worden oud en zien hem van verre aankomen, voor anderen komt hij onverwacht. En dan is er nog Linda, die klom er weer uit, al is het met de kennis dat om elke straathoek een nieuwe kuil voor haar kan liggen.

Zo gaat, kort samengevat, het verhaal van Linda Fluit, een 22-jarige student maatschappelijk werk en dienstverlening (mwd) die twee hersenbloedingen heeft overleefd, waarvan één dodelijk had kunnen zijn, en die daarvan bijna helemaal herstelde. Ze studeert op de Hogeschool Rotterdam en hoopt, dankzij maatwerk met Eigen Verworven Competenties (EVC's) in de hoofdrol, over twaalf maanden haar diploma te halen.

Afgelopen november lag nog ze in het ziekenhuis omdat ze voor de tweede keer een hersenbloeding had in haar hersenstam, het zenuwknoppunt van waaruit de meest vitale levensfuncties worden bestuurd. 'In mijn hersenstam zit een aangeboren afwijking, een holletje waarin zich langzaam bloed verzamelt', vertelt Linda. 'Het is erg zwak, waardoor het steeds weer open spat. Het komt zo weinig voor – en als het ontdekt wordt, zijn de mensen al overleden – dat tot nu toe niemand weet wat er met mij gaat gebeuren of wat me te wachten staat.'

opereren

Drie jaar geleden kreeg Linda de eerste bloeding. Op een maandag was ze verschrikkelijk misselijk en draaierig. Uitzieken, zei de huisarts. Een kleine week later, toen het haar moeder echt te gortig werd, ging ze alsnog naar het ziekenhuis en bleek dat ze een hersenbloeding had. Terminaal, vertelden ze Linda en haar familie.

Ze had een verlamd gezicht aan de rechterkant en verlamde ledematen aan de linkerkant, maar ze revalideerde vrijwel helemaal. Nu heeft ze nog last van haar rechteroog en haar linkerbeen. Lopen gaat prima. Na de eerste keer vermoedden de artsen dat het een eenmalige bloeding was geweest. Eentje waar ze bijzonder goed was uitgekomen. Inmiddels weet ze, na een tweede, minder heftige bloeding, dat de kans op meer bloedingen alleen maar toeneemt. Artsen onderzoeken haar nog steeds. Binnenkort wordt er een Amerikaanse arts overgevlogen die misschien kan opereren, maar niets is zeker. Een eerdere afspraak met deze specialist werd afgezegd omdat de bloeding te diep in de hersenstam zat.

dankbaar

Nuchter rekent ze voor: 'Per jaar neemt de kans op nog een bloeding met twee tot drie procent toe. De artsen weten niet of ik de veertig haal,

FOTO: RONALD VAN DEN HEERIK

want dan heb ik zestig procent kans op een hersenbloeding.'

Dat is geen reden om te somberen, vindt Linda. De ervaring die ze met haar ziekte opdoet, heeft haar juist doen besluiten door te studeren. 'Ik denk dat mijn levenservaring mij helpt mensen te begrijpen.' Ze heeft samen met haar studieloopbaancoach een soort weekplanning gemaakt waarmee ze thuis aan de slag kan, in haar eigen tempo, met veel rustpauzes en hazenslaapjes.

Soms hoort Linda van mensen die zijn overleden aan een hersenbloeding of in een rolstoel belanden. 'Waarom gaat zij dood en laat bijvoorbeeld twee kinderen achter en waarom mag ik dan nog zo goed leven? Dat gevoel heb ik wel eens. Dan is het leven eigenlijk heel oneerlijk. Maar daarom ben ik nog wel dankbaar.'

Het is een soort medisch wonder dat ze nog zo rondloopt. Binnenkort vindt er een conferentie plaats onder neurologen met Linda Fluit als casus. Haar leeftijd én het feit dat ze nog leeft, geven de professoren te denken.

Het gevoel dat ze er goed vanaf is gekomen, zit bij Linda dicht onder het oppervlak. Ze zou er graag met lotgenoten over praten, maar die zijn er niet. Ze wil ermee in de openbaarheid. 'Misschien kan ooit iemand, al is het er maar één, zich aan mijn verhaal optrekken. Dat je ergens kunt lezen dat een hersenbloeding niet het einde hoeft te zijn.'

Olmo Linthorst

Help! Kamernood!

ER DREIGT OPNIEUW KAMERNOOD ONDER STUDENTEN.

Dat stelt Kences, de koepelvereniging van studentenhuisvesters. In de komende vier jaar zullen slechts 28.000 van de nodige 60.000 kamers gebouwd worden. Door de economische crisis gaan er meer mensen studeren om werkloosheid te voorkomen. Tegelijkertijd is er minder geld om te investeren in de huisvesting van deze studenten. Door de crisis staat de financiële positie van studentenhuisvesters onder druk. Verwacht wordt dat de kamernood in Amsterdam, Leiden en Utrecht het grootst zal worden.

MARK OF MOHAMMED?

Sollicitanten die Mark heten, hebben bij precies dezelfde kwalificaties meer kans op een baan dan sollicitanten die Mohammed heten. Mark heeft gemiddeld 44 procent en Mohammed 37 procent kans om uitgenodigd te worden voor een sollicitatiegesprek. Dit is een van de conclusies van het onderzoek **Liever Mark dan Mohammed** van het Sociaal en Cultureel Planbureau. Op lagere functieniveaus vindt meer discriminatie plaats dan op hoog functieniveau. Het verschil in kansen voor banen op hbo of wo niveau is nog maar drie procentpunten. Daarmee laat het onderzoek zien dat investeren in **human capital** loont: met de juiste opleiding en kwalificaties hebben ook niet-westerse migranten een behoorlijke kans uitgenodigd te worden voor een sollicitatiegesprek.

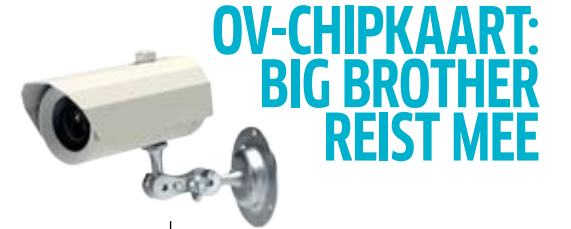
Als de twitteraar van huis is...

'VANAF MORGEN TWEE WEKEN IN SPANJE VERTOEVEN!' Dit soort Twitterberichten lijkt onschuldig, maar schijn bedriegt. Het kan gevaarlijk zijn om informatie vrij te geven over waar je bent. Boy van Amstel en Barry Borsboom, twee oud-studenten van het Instituut voor Communicatie en Informatietechnologie, willen het publiek hiervan bewust maken en hebben samen met mede-initiatiefnemer Frank Groeneveld de website www.pleaserobme.com opgericht. Hierop plaatsen ze dagelijks updates van tweets en Foursquare waarin mensen aangeven waar ze zich bevinden. *Please Rob Me* werd al snel door diverse media opgepikt: van CNN, BBC en *New York Times* tot verschillende weblogs.

INSTROOM HOGER ONDERWIJS UIT MIGRANTENGROEPEN

De instroom van jongeren uit migrantengroepen in het hbo en wo is de afgelopen tien jaar snel toegenomen, vooral onder leerlingen van Turkse, Marokkaanse en Surinaamse origine. Midden jaren negentig stroomde nog maar twintig procent van de Turks- en Marokkaans-Nederlandse jongeren van de tweede generatie in het hoger onderwijs in, nu geldt dit voor circa veertig procent.

Bron: SCP

OV-CHIPKAART: BIG BROTHER REIST MEE

HOE IS HET MET JE PRIVACY GESTELD ALS JE MET EEN STUDENTEN OV-CHIPKAART REIST?

DUUR BIERTJE

Een biertje in het café werd de afgelopen negen jaar anderhalf keer zo duur. Dat heeft het CBS becijferd. Maar veel studentenverenigingen duiken vaak onder die prijs met bierprijzen die rond de euro per glas schommelen. Toch zijn studenten nog altijd het goedkoopst uit in de supermarkt, met een gemiddelde literprijs van 1,60 euro. Dat is nog geen veertig cent per glas.

HOP, Bas Belleman

De juridische studentenorganisatie Clinic zet hier vraagtekens bij en heeft een handhavingsverzoek aan het College Bescherming Persoonsgegevens (CBP) gestuurd. Op dit moment heeft NS de beschikking over de reisgegevens van studenten die vrij reizen. Deze gegevens blijven zeven jaar lang in een database staan. Andere reizigers hebben de mogelijkheid om een anonieme chipkaart te kopen, studenten niet. Clinic hoopt dat het CBP dit probleem zo snel mogelijk oplost. Bron: clinic.nl

Voor een dubbeltje geboren

Kinderen uit lage sociale milieus zijn minder ambitieus dan leeftijdsgenoten uit hoogopgeleide families. Dit blijkt uit een onderzoek waarop sociologe Nicole Tieben van de Radboud Universiteit promoveerde. Tieben gebruikte de schoolloopbaangegevens van 7.500 mensen die tussen 1914 en 1985 geboren zijn. Zo kon zij zien hoe de overgang van het basisonderwijs naar middelbare school en vervolgonderwijs verlopen is. Bij alle overgangen zag Tieben de invloed van sociale ongelijkheid. Het academische onderwijs blijft een aangelegenheid voor voornamelijk de hogere klassen. De 'rationele keuzetheorie' biedt hier een verklaring voor: kinderen van lager opgeleiden streven ernaar om dezelfde sociale status als hun ouders te bereiken. Een andere factor is het gebrek aan hulpbronnen (geld, relaties) die laagopgeleiden tot hun beschikking hebben. Bron: VOX

LEES MEER OP: WWW.PROFIELEN.HRO.NL

Gemeentepolitiek en onderwijs

De leraar centraal

De gemeenteraadsverkiezingen zijn geweest maar op moment van het schrijven is nog niet duidelijk hoe het nieuwe college eruit zal zien. In afwachting daarvan zet *Profielen* de belangrijkste punten uit de **onderwijsparagrafen** van de twee grootste Rotterdamse partijen, PvdA en Leefbaar Rotterdam, op een rij.

PVDA

'Leren, leren en nog eens leren', dat is het motto van de PvdA. Scholen moeten voldoende kwaliteit hebben. Als dat niet het geval is, moeten ze hun deuren sluiten. Daarnaast neemt en ondersteunt de partij initiatieven om jongeren langer door te laten leren. Elk extra jaar dat de nieuwe generatie in de schoolbanken zit, komt de Rotterdamse economie ten goede. Voortijdig schoolverlaten hoort daar niet bij. Hier moet dan ook streng tegen opgetreden worden.

Lesgeven in onze stad is zwaar, maar mooi en lonend, vindt de PvdA. Daarom komt er een nascholingsprogramma voor leraren en zal de gemeente scholen helpen bij het oplossen van het (dreigend) lerarentekort.

De PvdA ondersteunt de vernieuwing van het vmbo met wijk-, vak- en topscholen en wil de positie van de Rotterdamse universiteit en hogescholen versterken, en ondersteunt de nieuwbouw- en renovatieplannen van de instellingen. Ook is de partij voorstander van nieuwe opleidingen en een brede universiteit met een letterenfaculteit. Die ontbreekt nu nog in het Rotterdamse hoger onderwijs.

Tenslotte geeft de PvdA veel aandacht aan Brede Scholen, zowel in het basis- als in het voortgezet onderwijs. De afgelopen vier jaar heeft Rotterdam veel bijgedragen aan het succes hiervan door de verlenging van de schooltijd uit eigen middelen te betalen. Dit wil de partij doorzetten en op nog meer scholen realiseren. De subsidievoorwaarden moeten zo worden aangepast dat de samenhang verbetert en aansluit bij wat leerlingen op school nodig hebben. Deelgemeenten kunnen aangeven hoe de invulling van de extra uren is te combineren met andere (wijk)activiteiten.

LEEFBAAR ROTTERDAM

Leefbaar Rotterdam ziet het Rotterdamse onderwijs graag zoals in België, waar orde en netheid vanzelfsprekende waarden zijn. De partij wil het onderwijs terugbrengen naar de *roots*: kennisoverdracht, discipline, regelmaat en prestaties die eerlijk worden getoetst. Om dit te bereiken moet er veel veranderen. Om te beginnen bij de leraren, die uitstekend dienen te functioneren. Leefbaar Rotterdam wil extra middelen vrijmaken om top-lerkrachten uit het hele land naar Rotterdam te halen. Onderwijsgeld dient dan ook in de zakken te belanden van degenen die het verdienen: de toegewijde leraren.

Leefbaar bekritiseert het ontbreken van openheid op scholen. Scholen houden te vaak hun mond dicht over wat niet goed gaat. Het komt regelmatig voor dat leerlingen en studenten, die wel staan ingeschreven, nooit komen opdagen, terwijl de scholen, vmbo's en hbo's, wel voor deze spijbelars betaald krijgen. Wanneer de scholen deze leerlingen melden, kan de gemeente ze benaderen en op het rechte pad helpen.

De afgelopen jaren zijn er scholen geweest die hun curricula zodanig versimpeld hebben dat er opleidingen zijn ontstaan die alleen maar het predicaat pretopleiding mogen dragen. De waarde van een diploma verwaterd en dit benadeelt leerling/student en de economie. Om de keuze voor pretopleidingen te beperken, wil de partij vraag en aanbod beter op elkaar afstemmen. Leefbaar Rotterdam wil tenslotte de vakschool in ere herstellen zodat studenten aan de slag kunnen in de haven en industrie. **■ Myrthe Hogenelst**

LEEFBAAR ROTTERDAM STAAT VOOR:

- **primaat onderwijs bij toegewijde leraren**
- **terug naar de roots: kennisoverdracht, discipline en regelmaat**
- **vakscholen en een stop op pretopleidingen**

PVDA STAAT VOOR:

- **bestrijden voortijdig schoolverlaten**
- **versterken van positie universiteit en hogescholen**
- **aandacht voor Brede Scholen**

FOTO'S: KALIPRO. FOR SANTRAL ISTANBUL, ISTANBUL FASHION WEEK

MASTERCLASS MET TURKSE MODEONTWERPER

Groepjes studenten, samengesteld uit zowel WdKA- en Zadkine-studenten, zitten verspreid door de ruimte in het voormalig atelier van Pal Maas. Om hen heen staan paspoppen, naaimachines en tafels bezaaid met kledingschetsen. De studenten krijgen twee weken de tijd om een collectie te ontwerpen. Die moet bestaan uit minimaal één mannen- en twee vrouwenoutfits. Maar eerst moeten ze er met elkaar nog uitkomen. Er wordt hevig gediscussieerd over de ontwerpen. Wat is mooi en wat juist niet? Iedereen heeft hier zo zijn eigen mening over. Marie-Lisah Hermkens (25), student modevormgeving aan de WdKA, is een van de deelnemers aan de masterclass. De samenwerking tussen de studenten verloopt volgens haar niet altijd even vlot. 'Ik merk dat studenten van de WdKA andere opvattingen hebben over wat mode is en moet zijn. Daarnaast kijken wij anders tegen het ontwerpproces aan. Zadkine-studenten maken wat zij mooi vinden, terwijl wij zijn opgeleid om te kijken of een ontwerp in het tijdsbeeld past. Om uiteindelijk tot een compromis te komen, wordt er veel overlegd. Dat is leerzaam en leuk om te doen'.

HOOG NIVEAU

In het atelier werken ook vrouwen uit twee wijkateliers mee. Zij ontwerpen niet, maar helpen de studenten met de productie en technische detaillering van de ontwerpen. Een speciale rol is ook weggelegd voor Hatice Gökçe, de Turkse modeontwerper die door festival Turkey Now! en Kosmopolis Rotterdam voor deze masterclass naar Nederland is gehaald. Het niveau van de studenten ligt hoog, vindt Gökçe. 'Ze zijn erg ervaren en kunnen uitstekend in teamverband werken. Iedereen is positief ingesteld en enthousiast aan het werk. Daarbij zijn de ideeën achter de – door de studenten gemaakte – storyboards verbazingwekkend goed.' Een belangrijke reden voor Gökçe om de masterclass te leiden, was het samenwerkingsaspect. 'Ik vind het goed dat studenten van verschillende niveaus en culturen zich met elkaar mengen. In korte tijd leren deze mensen om samen te werken. Ze streven tenslotte allemaal naar mooie eindcreaties.' **■ Myrthe Hogenelst**

De studenten hebben hun collecties aan het einde van de masterclass tijdens een modeshow in De Bijenkorf gepresenteerd. Van 3-23 april zijn de collecties nog te zien in 't Gemaal, Pretoriaal 141.

STUDENTEN BIJNA NIET TE VINDEN OP LINKEDIN

Bijna alle studenten hebben een Hypes-profiel, maar op het professionele LinkedIn laten ze zich maar weinig zien. En dat terwijl we toch eigenlijk allemaal wel weten hoe belangrijk netwerken is.

Het viel Jacques Giesbertz al eerder op, toen hij op een bedrijvendag van het Instituut voor Commercieel Management (CoM) was. Dat maar weinig studenten van die gelegenheid gebruikmaakten om met de aanwezige en waarschijnlijk willige werkgevers te netwerken. Gewoon even een praatje maken, ook al heb je elkaar op het eerste gezicht niets te bieden. 'Ik denk dat studenten het eng vinden om uit hun eigen cocon te stappen, of vinden dat ze nog te weinig te bieden hebben. En dat terwijl ze over het algemeen toch goed van de tongriem gesneden zijn', zegt Giesbertz. Giesbertz geeft het vak netwerkmanagement aan derdejaarsstudenten commercieel management. Hij merkt dat weinig studenten met zakelijk netwerken bezig zijn. Bijna alle studenten hebben een Hypes-profiel, maar op het meer professionele LinkedIn zie je ze bijna niet. 'En bijna niemand heeft een visitekaartje, terwijl je die makkelijk kunt maken', zegt Giesbertz, die naast docent ook actief is in zijn eigen netwerkbedrijf BuzzyChain.

VIA VIA

Je kunt als student veel bereiken door te netwerken. Een baan, een stageplaats of een afstudeerproject: veel gaat via via. Giesbertz

deed de afgelopen twee jaar onderzoek onder 'zijn' hogeschoolstudenten en denkt dat er voor studenten nog veel kansen liggen op het gebied van netwerken.

'De kunst is om je te profileren', vertelt Giesbertz. 'Denk aan de bankenwereld: ze bieden allemaal ongeveer dezelfde hypotheeken met dezelfde voorwaarden aan. Prijstechnisch maakt het niet zoveel uit, dus gooien ze het op 'vertrouwen' of op 'gevoel'. Datzelfde geldt voor afgestudeerde studenten op zoek naar een baan. Je kunt als student niet alleen zeggen "ik heb mijn vakken afgewerkt", want dat hebben alle studenten met een diploma. De vraag is: hoe val je op?'

Op die vraag zullen studenten elk voor zich een antwoord moeten vinden. Maar toen Giesbertz onderzoek deed naar organisaties en netwerken, stuitte hij op een deel van het antwoord: door vragen te stellen. 'Voor dat onderzoek spraken we met de directeur van de Amsterdamse Kamer van Koophandel. Hij zei: "Netwerken is op zijn minst werkelijke interesse tonen."'

Die interesse in wat een ander doet was misschien wel het missende ingrediënt op de bedrijvendag van het CoM, denkt Giesbertz. 'Als je authentieke interesse voor iemand toont, is het eigenlijk altijd bingo.'

Olmo Linthorst

FOTO'S: JOS VAN NIEROP

MEELOPEN MET

DE INTERNATIONAL CLASS

Uitwisseling. Zo'n 25 studenten uit Finland, Ierland, Turkije en nog veel meer andere Europese landen studeren deze maanden op de Hogeschool Rotterdam. Ze volgen de international class van de instituten IvL en ISO. Profielen liep een dagje mee.

10.25 uur

'Meneer, wat is 'behelpen'?' Een van de 25 studenten wil tijdens 'Dutch lesson' van Marc van der Schouw weten of het bewuste werkwoord iets van doen heeft met 'helpen'. 'It's a different meaning', vertelt de docent. 'That's for later'. Vandaag behandelt hij verschillende werkwoorden. 'Waar kom jij vandaan?', vraagt Van der Schouw. 'Iek koem uit Spain', antwoordt een Spaanse student. Als een student iets niet begrijpt, legt Van der Schouw het uit in het Engels. En aan de Turkse studenten in hun eigen taal. 'Ja, ik spreek Turks. Dat is wel handig want Turkse studenten hebben extra veel moeite met Nederlands.'

12.00 uur

Van der Schouw vertelt dat hij de studenten slechts wat basiszaken leert. 'Zodat ze naar de dokter kunnen, kunnen reizen en boodschappen kunnen doen. Maar ook dat ze op de scholen iets tegen de leerlingen kunnen zeggen.' Mariana uit Portugal vindt de taal in elk geval 'erg difficult'. De pedagogiestudente koos voor studeren in Rotterdam om te leren hoe het is om les te geven in een stad met verschillende culturen. 'Bij het lesgeven ervaar ik grote verschillen. Hier krijg je meer vrijheid, bij ons is er meer structuur. Als wij bijvoorbeeld een artikel moeten schrijven, wordt er precies gezegd hoeveel woorden je mag gebruiken.'

14.00 uur

De les drama vindt plaats in Wijktheater 't Kapelletje. Doel is om 'more aware' te worden van je lichaam, vertelt docent Hanneke Schuit. In de kring stellen de studenten zich voor, met hun naam en een beweging die erna door de anderen wordt geïmiteerd. Zo maakt Rumen als een Bokito vuistslagen op zijn borst. Bij de oefeningen lijkt de Bulgaarse student zich ongemakkelijk te voelen. 'Ik doe zoiets voor het eerst', vertelt hij later. 'Het is wel usefull. Ik ga uitzoeken hoe ik dit soort oefeningen kan gebruiken in het voorgezet onderwijs.' Rumen doet in Bulgarije de lerarenopleiding. Hij vermaakt zich overigens prima in Rotterdam. 'It's a quiet city. Sofia in Bulgaria is more crowded.'

15.15 uur

In groepjes maken de studenten een tableau vivant, ofwel een levend schilderij. Opdracht: laat iets typisch Nederlands zien. Er volgen een fiets, een patatkraam, een molen met tulpen en een standje waar je stroopwafels kunt kopen. Inez maakt de meeste indruk. Verlekkerd kijkt ze naar haar handen waarin ze een onzichtbare stroopwafel houdt. Hoe langer ze stil moet blijven staan, hoe meer moeite ze heeft haar lach in te houden. En hoe meer zin ze krijgt in een echte wafel. ■ *Jos van Nierop*

COLUMN
SIMON BROUWER

FOTO: LEVIEN WILLEMSE

Domme vragen bestaan

ENE CARL SAGAN HEEFT OIT GEZEGD: ‘Er zijn naïeve vragen, saaie vragen, slecht geformuleerde vragen en vragen die vanuit onvoldoende zelfkritiek gesteld worden. Maar elke vraag is een schreeuw om de wereld te willen begrijpen. Domme vragen bestaan niet.’

Het is een mooie visie, maar volstrekt onjuist. Domme vragen bestaan en volgen vaak een patroon. Het begint met een omhooggestoken hand. Die hand heeft een vraag, maar neemt eerst een aanloopje: ‘Het is misschien een heel domme vraag, maar...’

De docent reageert met: ‘Domme vragen bestaan niet, domme antwoorden wel.’ Vervolgens lijkt de docent te schrikken van de eigen cliché-reactie en zich te herpakken door aandachtig naar de vraag te luisteren. Al snel is duidelijk dat het om een heel domme vraag gaat. Wat doet de docent? Probeert hij of zij een helder antwoord te formuleren? Of suggereert de docent dat er binnenkort een sint-juttemiscollege is, speciaal voor dit soort vragen? Waarna alle aanwezigen toekijken of de vraagsteller naar zijn of haar agenda grijpt.

Soms zijn domme vragen schattig en soms storend. Een brugklasser die voorzichtig aan de juf vraagt wat het Franse woord voor ‘croissant’ is, vertedert onmiddellijk. Een tweedejaars rechtenstudent die serieus vraagt wat je in Nederland moet doen om tijdens een rechtszaak in de jury te mogen zitten, verdient geen stickertje in zijn schrift. Beide voorbeelden zijn uit de werkelijkheid gegrepen, net zoals de volgende vraag. Enige tijd terug stak een tweedejaars geschiedenisstudente tijdens een college haar hand op. ‘Sorry’, zei ze, ‘het is misschien een domme vraag, maar de reformatie, was dat voor of na Christus?’ Ook deze vraag verdient geen stickertje, maar biedt de vraagsteller wel een kans. Hoeveel mensen zijn in staat om een domme vraag te stellen en zich niet klein te voelen? Alle aanwezigen beginnen te lachen, de vraagsteller staat op, glimlacht en maakt een buiging.

Laatst wilde ik mijn repertoire onbewuste domme vragen aanvullen met een geplande domme vraag. Ik stond met een geschiedkundige aan een borreltafel en het gesprek viel stil. Ik dacht een ijsbreker te hebben: ‘Het is misschien een domme vraag, maar die Tachtigjarige Oorlog, hoe lang duurde die eigenlijk?’ De geschiedkundige keek me strak aan en vroeg: ‘Reken je het twaalfjarig bestand wel of niet mee?’

Een goede domme vraag stellen, blijkt een hele kunst. Probeert u het maar eens als u bij een lezing zit. Gaat u dan achteraf even staan om een lichte buiging te maken?

Simon Brouwer studeert aan de masteropleiding pedagogiek en werkt als docent in het middelbaar beroepsonderwijs.

Komen en gaan van sgmr-leden

De tien studenten tellende sgmr (studentengeleding medezeggenschapsraad) is in twee maanden tijd al zeker op vijf plekken gewijzigd. In enkele gevallen is dat te wijten aan de student maar vaak ligt het ook aan zijn opleiding.

Een nieuw probleem is het niet. Je stelt je als student beschikbaar voor de medezeggenschapsraad, maar kort na aantreden blijkt dat het vergaderrooster niet matcht met je (nieuwe) studierooster. Gevolg: jaarlijks haken er kort na de sgmr-installatie al snel enkele studenten af. Niet echt ideaal, vindt sgmr-voorzitter Abdennour El Idrissi: ‘We moeten steeds weer nieuwe mensen inwerken.’

‘Sommige studenten stellen zich kandidaat, maar als je ze belt dat ze in de raad komen, zeggen ze dat het toch niet uitkomt’, vertelt ambtelijk secretaris Joke Schouten-Groeneboom. ‘Dit jaar is dat het ergste op de Kralingse Zoom. In januari zijn er drie studenten gekozen, maar die zitten er allemaal niet meer in, en ook een van de vervangers heeft al nee gezegd. Dat was een student die van het mbo komt en van wie zijn slc-coach zegt: “Volgens mij ga je dat, gecombineerd met je studie, niet redden.”’

‘OPLEIDINGEN Zouden trots moeten zijn op hun CMR-leden.’

Een van de Kralingse Zoom-afhakers is Stefan Leeuwestein, die *Profielen* in het vorige nummer volgde voor de rubriek Meelopen. Toen was hij nog sgmr-lid. ‘Het komt door de strakke planning van de minoren, en dat is toch iets dermate groots dat ik het niet kan missen’, vertelt Stefan. ‘Het is jammer, maar ik heb wel begrip voor deze roostering. Om het enigszins overzichtelijk te houden zal er een helder schema moeten zijn. Dat kan je dan niet voor hooguit tien mensen omgooien.’ In de ogen van de student zou de cmr beter op een andere dag dan maandag kunnen vergaderen. ‘Het komt er nu op neer dat je alleen als eerste- of tweedejaars in de cmr kan zitten. En in het derde en vierde jaar dus niet, vanwege de minor. Jammer, want ik vond het sgmr-lidmaatschap wel boeiend en leerzaam.’

aangepast rooster

Schouten stelt dat studenten op voorhand wordt verteld dat ze zich beter niet kandidaat kunnen stellen als ze een minor volgen. ‘Maar sommige studenten denken het te kunnen regelen’, aldus de ambtelijk secretaris die ook wijst naar de opleidingen die weinig of geen moeite doen om sgmr’ers vrij te roosteren. Schouten: ‘Een onderwijsmanager zegt soms tegen de student: regel het zelf maar. In feite kunnen studenten het alleen maar combineren als de opleiding dezelfde colleges tweemaal aanbiedt. Opleidingen zouden zorgvuldiger met hun raadsleden moeten omgaan. Ze zouden trots moeten zijn dat ze een vertegenwoordiging hebben.’

Ook het college van bestuur vindt bij monde van lid Gerard van Drielen dat de school het sgmr-lidmaatschap ‘moet proberen te faciliteren’. Maar voordat hij er zich er verder over kan uitspreken, wil Van Drielen eerst in overleg treden met de voorzitter van de sgmr. ■ *Jos van Nierop*

ILLUSTRATIE: ANNET SCHOLTEN

‘KOFFIE!’ ‘HALLO!’ Wie op 3 maart lokaal 2.80 van Museumpark passeerde, zal vast een wenkbrauw hebben opgetrokken. Werd hier op hoge toon koffie geëist? Nee hoor, dit was gewoon een les stemonderzoek.

Docent Wanda van der Est opent de deur van haar klaslokaal en dertien studenten – allemaal meisjes – stromen binnen. Op hun gemak kiezen de eerstejaars een plek en pakken hun tassen uit. Een enkele student legt een dik, rood theorieboek, getiteld *Stemstoornissen*, op tafel. De namenlijst wordt opgenoemd en de les kan beginnen.

Tijdens het onderdeel *perceptuele kenmerken* illustreert de docent een aantal manieren van praten door het zelf voor te doen. Ze praat met een geknepen stem en door haar neus, wat gepaard gaat met veel rare gezichten. De studenten giechelen voorzichtig. Van der Est gaat rustig verder en vertelt over resonans, weerklank in de stem. Eén van de studenten vraagt zich af hoe het klinkt als iemand met te veel resonans praat. ‘Als een grot misschien?’, antwoordt ze zelf, en de klas lacht uitbundig.

De docent laat vervolgens verschillende toonhoogtes en intonaties horen, en zet dan een filmpje op. Daarin is een voorbeeldgesprek tussen een logopedist en cliënt te zien. De logopedist in het filmpje vraagt haar cliënt een tekst over krekels voor te lezen. Achterin de klas fluistert een meisje tegen haar klasgenoot dat zij laatst dezelfde tekst gelezen heeft. Er vloeit een kort gesprek uit voort. Uiteindelijk mengt ook docent Van der Est zich erin: ‘Ik ken het tekstje inmid-

dels uit mijn hoofd en kan het niet meer horen. Elke keer als het over die krekels gaat, denk ik: daar gaan weer.’

KIPPENHOK

Gedurende de les schrijven de studenten druk mee. Ook worden er geregeld vragen gesteld. Maar deze serieuze sfeer wordt verstoord als de docent vraagt of de studenten allemaal ‘oehoe’ willen roepen, op hoge toon. ‘Soms kan de stemkwaliteit van cliënten zo verslechterd zijn dat ze dit niet meer kunnen. De stembanden kunnen dan niet trillen en de hoogte in’, aldus Van der Est. De studenten hebben daar duidelijk geen last van. Met veel enthousiasme slaken zij zo hoog mogelijke kreten. Tijdens het rollenspel aan het slot van het college gaat het oefenen met de eigen stem door. De studenten splitsen zich op in duo’s. De één speelt de logopedist, de ander een cliënt. De klas verandert binnen enkele seconden in een kippenhok. Bij het ene duo worden woorden als ‘koffie’ en ‘hallo’ zo hard mogelijk uitgesproken, bij het andere moet de cliënt voorzetsels als ‘aan’, ‘in’ en ‘een’ vaak achter elkaar uitspreken. Tenslotte zijn er dan ook nog de cliënten die rare klanken produceren terwijl zij hun neus dichtknijpen. Het is op zijn zachtst gezegd een gemakkelijke les te noemen. ■ *Myrthe Hogenelst*

JOURNALIST WIM DE JONG

*Journalist en Rotterdammer
Wim de Jong: Mannen-
fluisteraar tegen wil en dank.
Heen en weer geslingerd tussen
jong en oud, man en vrouw.
In zijn Volkskrant-columns
deelt De Jong (1957) zijn leven
als moderne midlife man met zijn
lezers. In zijn blootje in de krant
staan heeft behoorlijk impact.
'Sommigen vinden het walgelijk.'*

**MANNENFLUISTERAAR
TEGEN WIL EN DANK**

JE SCHRIJFT EEN COLUMN IN VOLKSKRANT MAGAZINE MET ALS THEMA MANNEN EN HUN MIDLIFECRISIS. HOEVEEL STUDENTEN VAN DE HR HEBBEN DENK JE OOIET IETS VAN JE GELEZEN?

Grinnikt: 'Ik heb ook columns geschreven voor *Zin*, een damesblad voor vrouwen van middelbare leeftijd. Dat geeft toch een heel ander gevoel dan een interview in een studentenblad. Persoonlijk hoor ik nog even liever bij de jongeren dan bij de ouderen.'

JE SCHRIJFT OVER DE MODERNE MAN EN HOE DIE ZICH STAANDE HOUDT IN DE MAATSCHAPPIJ. WAT IS PRECIËS HET PROBLEEM VAN DIE MODERNE MAN?

'Onze samenleving feminiseert in hoog tempo. Vrouwen kunnen zich beter uiten, zijn hoogopgeleid, economisch zelfstandig en voor een baby hebben ze geen man meer nodig. De man ligt opeens in een onderliggende positie, weet de laatste jaren niet meer waar hij aan toe is. Wat verwachten vrouwen van ons?'

DAT GELDT TOCH OOK VOOR VROUWEN? ALS WE CARRIÈRE MAKEN VERWAARLOZEN WE ONZE KINDEREN EN ALS WE THUISBLIJVEN DAN DOEN WE ONSZELF EN DE MAATSCHAPPIJ TEKORT. VERWARREND HOOR.

'Dat is het zeker. Maar vrouwen kunnen in hun vrouwenbladen lezen over hun dilemma's, gevoelens en onzekerheden, mannen niet. Vrouwen maken een betere balans tussen werk en privé. Mannen hechten veel te sterk aan hun carrière en financiële status. Ze zijn vaak met van alles bezig zonder goed in de gaten te hebben waar het echt om gaat in het leven. Er werd altijd van mannen verwacht dat ze het geld verdienen en zorgden voor vrouw en kinderen. Maar dat is aan het veranderen, en de man moet zichzelf dus opnieuw uitvinden. Er verschijnen steeds meer mannen-zelfhulpboeken. Langzaam maar zeker krijgen mannen door dat ze nog een hoop moeten bijspijkeren als ze in de op handen zijnde feminiene samenleving willen overleven. Zelf werk ik momenteel met twee collega's aan het in oktober te verschijnen *Handboek voor de Moderne Man*.'

'AL DIE ZELFHULPBOEKJES DOEN BLIJKBAAR WEL WAT MET ME. IK FEMINISEER ZELF OOK. TERWIJL DAT TOCH NIET DE BEDOELING WAS.'

JE ZOEKTOCHT NAAR DE ZIN VAN HET LEVEN ALS MIDLIFE MAN IS HEEL PERSOONLIJK.

'Ik ben de column ooit begonnen over allerlei mannengadgets en mannenhobby's. Gaandeweg realiseerde ik me dat al die dingen typisch iets waren voor een man met een midlifecrisis. De column werd steeds meer een zelfonderzoek. Waarom wilde ik al die hobby's uitproberen, wat was dat voor een vluchtgedrag? Dat werd een ding op zich, zodanig dat ik er zelf van schrok. Ik kwam figuurlijk echt in mijn blootje in dat blad te staan en realiseerde me pas achteraf wat voor impact dat had. 'Mijn hoofdredacteur, een vrouw, zei laatst: "Wim, je bent als een vriendin met wie ik heel goed kan praten." Ik dacht: Holy shit, ik wil eigenlijk ook alleen maar neuken en bier drinken! Bij wijze van spreken dan. Al dat lezen van die zelfhulpboekjes doet blijkbaar wel wat met me. Ik feminiseer zelf ook. Terwijl dat toch niet de bedoeling was.'

KRIJG JE VEEL REACTIES VAN LEZERS?

'Jawel. Ze vinden het niet allemaal even geweldig. Sommigen vinden het gezeur, of zielig voor mevrouw De Jong, of zelfs walgelijk. Ik krijg gemiddeld zo'n tien reacties per week. Soms is een reactie heel naar, dat raakt me echt. Als iemand me beledigt of kwetst, dan schrijf ik wel terug om een en ander recht te zetten.'

JE WERKTE JARENLANG OP DE REDACTIE VAN DE VOLKSKRANT EN BENT DOCENT AAN DE POSTACADEMISCHE DAGBLAD OPLEIDING JOURNALISTIEK (PDOJ) VAN DE ERASMUS UNIVERSITEIT.

'Dat is een soort journalistieke commando-opleiding voor mensen met een academische graad. In acht maanden worden je de journalistieke grondbeginselen bijgeleerd. Vijf jaar geleden was het een opleiding met een baangarantie. Dat is nu niet meer zo.'

WAT VALT JE OP AAN DE JOURNALISTIEKSTUDENTEN?

'Ze willen allemaal bij de papieren krant werken, maar ze lezen geen van allen papieren kranten! Naar de *NRC*, *Telegraaf*, *Volkskrant* of het *Financiële Dagblad* werd niet gekeken. Tijdens de opleiding moeten ze een special schrijven voor opinietijdschrift *HP/De Tijd*, maar de meeste studenten kennen dat blad niet eens. Ze scanden wel in een razend tempo elke ochtend internet en wisten alle sites te vinden die ertoe doen.'

ALS ZELFS JONGE JOURNALISTEN DE PAPIEREN KRANT NIET MEER LEZEN, BESTAAT HIJ DAN NOG WEL OVER TIEN JAAR?

'De toekomst ziet er beroerd uit. De papieren krant is voor jongeren enorm ouderwets, maar heeft kennelijk toch allure, een romantische uitstraling die maakt dat ze er wel bij willen werken, ook al lezen ze hem niet. Hij zal wel blijven bestaan, maar met een inhoud die meer op die van een tijdschrift lijkt. Dat zie je nu al gebeuren. Kranten komen uit op het kleinere tabloidformaat, ook *de Volkskrant*. Enerzijds jammer, maar het kan niet anders.'

JE BENT AL JAREN FREELANCER. HOE BEVALT DAT?

'Er zit tegenwoordig weinig anders op, want er zijn bijna geen vaste banen meer te vinden in de media. Maar al die tijdschriften, kranten en websites moeten hoe dan ook gevuld worden. Je moet je niche vinden, zorgen dat je opvalt. Ik ken een paar afgestudeerden van de PDOJ, echte *die-hards* die naar Jemen of Istanbul emigreren om daar een correspondentschap op te bouwen. Zorg

WIE Wim de Jong
WAT: journalist, publicist, huisvader en huisman
BEKEND VAN: televisie-recensent van *de Volkskrant* tot januari 2009, nu columnist van *Volkskrant magazine*, schreef eerder o.a. voor *Jan*, *Vara TV Magazine*
COREBUSINESS: de moderne man in al zijn hoedanigheden

dat je aantrekkelijk bent, vind een specialisatie. Er is ook veel behoefte aan oorspronkelijkheid en tegendraadsheid, kijk maar naar het succes van bloggers als GeenStijl.'

WAAROM VERLIET JE DE VOLKSKRANT-REDACTIE?

'Dat was naar aanleiding van een strijd over de richting die het *Volkskrant magazine* op moest, tien jaar geleden alweer. Ik was voorstander van

een human interest en lifestyle magazine. Maar andere medewerkers wilden meer de serieuze toon van de krant doorzetten, een interview met de voorzitter van de Verenigde Naties of een achtergrondartikel over Midden-Europa plaatsen. Als ik dan een verhaal wilde over kinderopvang, vonden collega's dat niks. Ik ben na gedoe opgestapt. Het magazine is trouwens uiteindelijk wel helemaal lifestyle geworden. 'Hoe dan ook, daarna wilde ik iets heel anders

'IK BEN HUISVADER EN HUISMAN GEWORDEN. DAT KLINT RELAXED, MAAR HET IS ENORM CHAOTISCH.'

doen. Ik belandde in de communicatie, maar dat vond ik niks. Toen werd ik gevraagd om freelance tv-recensent van *de Volkskrant* te worden. Dat heb ik gedaan.'

MIS JE ALS THUISWERKER HET LEVEN OP EEN HECTISCHE KRANTENREDACTIE?

'Ja, ontzettend. Ik beschouwde *de Volkskrant*-collega's tien jaar lang als familie. Jarenlang deden we van 's ochtends vroeg tot diep in de nacht alles met elkaar. Maar dat was toen en dat komt niet meer terug. Zelfs al zou ik het willen, de tijden zijn veranderd, de redactie is veranderd, zakelijker geworden. Er moeten binnenkort zo'n veertig medewerkers uit. En ik ben veranderd, mijn leven is anders. Ik ben huisvader en een soort huisman geworden. Dat klinkt relaxed, maar het is enorm chaotisch.'

HEB JE HET IDEE DAT JE BINNEN DE MEDIAWERELD JE PLEK ALS FREELANCER INMIDDELS EEN BEETJE HEBT VEROVERD?

'Dat wel, maar het blijft hoe dan ook lastig. Je tolt mee in de financiële en journalistieke crisis. De tijdschriftenwereld is sterk geformatteerd. Je moet zien te passen bij een doelgroep, aan de vraag voldoen. Anders heb je pech.'

JIJ HEBT JE SPECIALISATIE IN IEDER GEVAL GEVONDEN: DE MODERNE MAN EN ZIJN GROTE EN KLEINE PROBLEMEN. JE BENT NU VOOR EEUWIG DE MANNENFLUISTERAAR.

'Misschien wil ik binnenkort wel stoppen met dat midlife-mannen-ding, maar ik merk ook dat ik er echt een winkeltje in kan beginnen. Ik word uitgenodigd om te spreken over mannen op festivals, congressen, om te schrijven over mannen in allerlei damesbladen. En al zou ik ermee stoppen, wat moet dan eigenlijk mijn nieuwe ding worden? Geen idee. Dus ja, waarschijnlijk is het mannen-thema inderdaad voor eeuwig. Daar kom ik nooit meer van af.' ■

NAAM: Marc Schwieger
WERK: eigenaar
 communicatiebureau
OP DE HR: research fellow
 lectoraat *Communication in
 a digital age*

Oude reclame is net zoets als oude politiek: het is aan revisie toe. Er zijn nieuwe technologieën als *printing on demand* en *e-books* en nieuwe toepassingen als *social communities*. De advertentie- en communicatie-industrie moeten zich aanpassen aan veranderende omstandigheden.

‘Everybody is selling everything to anybody’

‘Laat ik ter illustratie van de veranderde werkelijkheid een voorbeeld geven’, zegt Schwieger. ‘Whiskas wil reclame maken voor kattenvoeding. Voorheen kreeg een reclamebureau de opdracht een serie advertenties voor de bladen en een commercial voor tv te maken. De onderneming bepaalde het moment van adverteren en de manier waarop de boodschap tot ons kwam. Wat er nu, ook, gebeurt is dat een dame uit, zeg, Chicago een grappig filmpje van haar kat op YouTube zet. Dat filmpje wordt een hit. De dame uit Chicago wordt vervolgens benaderd door Whiskas met de vraag of zij, tegen betaling, een advertentie voor kattenvoeding aan haar filmpje wil koppelen. De creativiteit van een reclamebureau kan vaak niet op tegen de meest hilarische momenten uit het dagelijks leven en daar zit voor veel traditionele reclamejongens echt wel een beetje pijn. Creatiever zijn dan anderen, dat was hun business en dat monopolie is nu niet meer van hen.

‘Een ander voorbeeld: jij plaatst foto’s van je skivakantie op je Facebook-account, maar ook foto’s van een bepaald merk zonnebril en van het hotel waarin je zo prettig hebt overnacht. Van de zonnebrillenfabrikant of het hotel krijg je een kleine *fee* als een van jouw Facebookvrienden ook zo’n zonnebril of hotelovernachting koopt: *everybody is selling everything to anybody*. Dit heeft consequenties voor je persoonlijke levenssfeer want je krijgt een economisch belang bij je sociale relaties, maar het heeft natuurlijk ook gevolgen voor de advertentie-industrie, die

geen keus heeft dan zich aan te passen aan veranderende omstandigheden. En dit heeft weer consequenties voor het vak van grafisch vormgever.

‘DE CREATIVITEIT VAN EEN RECLAMEBUREAU KAN VAAK NIET OP TEGEN HILARISCHE MOMENTEN UIT HET DAGELIJKS LEVEN.’

‘Ik ga daarover de komende tijd met studenten in gesprek met een mix aan theorie en praktijk, alhoewel er nog niet veel theorievorming over dit thema is. Ik ga ook veel luisteren, want deze *digital natives* komen soms met heel verrassende ideeën. Onlangs kregen ze de opdracht: welke vorm van offline shopping is interessant voor online shopping? Een van de studenten bedacht een touchscreen tafel voor Starbucks. Online shoppen, terwijl je met je vrienden koffie drinkt in een Starbucks café. Ik weet niet of het praktisch haalbaar is, maar vernieuwend is zo’n idee in ieder geval wel.’

Dorine van Namen

Het lectoraat *Communication in a digital age* is gericht op alle designopleidingen van de WdKA en het Piet Zwart Instituut: grafisch, audiovisueel, advertising en media.

RESEARCH FELLOW MARC SCHWIEGER

Elk jaar nodigt het Piet Zwart Instituut twee *research fellows* uit, elk voor een periode van vijf maanden. Deze *fellows* zijn werkzaam in de wereld van communicatie, uitgeven en vormgeving, doen onderzoek naar nieuwe ontwikkelingen op hun werkerreinen en geven les aan bachelors van de WdKA en masters van het Piet Zwart Instituut. Daarnaast doen ze klassiek onderzoek. Marc Schwieger is zo’n research fellow.

Hij onderzoekt de invloed van consumenten, sociale netwerken en consumentenportals als *lens.nl* en *Yelp.com* op de advertentie- en communicatiebusiness. Hij stelt dat de advertentiemarkt net zo ingrijpend door nieuwe media wordt beïnvloed als de muziek- en filmindustrie. Schwieger heeft een eigen communicatiebureau, Undschwieger, en is de belangrijkste auteur van het blog *Inspirationsgeselschaft.de*.

Op 12 en 13 april spreekt Marc Schwieger op een internationale conferentie over virale communicatie. Naast Schwieger spreken o.a. Bill Wasik, senior editor van *Harpers* en uitvinder van *flashmobs*, en Douglas Rushkoff, schrijver van het boek *Media Virus*. Meer info op www.viralcommunication.nl

Ze komen uit Iran, Afghanistan, Rwanda, Rusland of een ander conflictgebied in de wereld. Nu wonen ze hier, in Rotterdam. Vluchtelingstudenten hebben vaak al een heel leven achter de rug als zij in de collegebanken plaatsnemen. Op de Hogeschool Rotterdam studeren ongeveer twintig vluchtelingen met steun van het fonds UAF. Drie van hen vertellen hun verhaal.

Tekst Esmé van der Molen
 Ontwerp Stephan Korczak

'IK WIL M'N EIGEN BEDRIJF STARTEN'

Alice Ingabire (24)
Land: Rwanda
In NL sinds: 2000

In 1994 werden naar schatting 500.000 tot een miljoen mannen, vrouwen en kinderen vermoord tijdens de Rwandese burgeroorlog. De slachtoffers waren voornamelijk Tutsi's en gematigde Hutu's.

De historisch gegroeide spanningen tussen de twee grootste etnische groepen van het land - de Hutu's (negentig procent) en de Tutsi's (tien procent) - bereikten in het voorjaar van '94 een hoogtepunt en leidden tot een volkerenmoord die honderd dagen duurde.

Ongeveer anderhalf miljoen Rwandezers sloegen tijdens en na de oorlog op de vlucht en kwamen terecht in vluchtelingenkampen in het toenmalige Zaïre, nu de Democratische Republiek Congo. Ook accountancy-studente Alice Ingabire (24) en haar familie konden niet langer in Rwanda blijven.

Na een verblijf in een vluchtelingenkamp in Congo belandde de familie Ingabire, met tussenstops in Tanzania en Egypte, in Nederland.

'Ik woon nu tien jaar in Rotterdam en ik heb pas nét een verblijfsdocument voor bepaalde tijd gekregen', vertelt Alice. 'Ik heb Nederlands geleerd, mijn havo-diploma gehaald en sinds 2006 studeer ik aan de HR; al die tijd zonder zekerheid over mijn verblijf.'

Door de onzekere status van haar verblijf in Nederland, kon Alice na het behalen van haar havo-diploma niet gewoon bij de IB-groep aankloppen voor studiefinanciering. Het particuliere fonds UAF en de stichting Nidos ondersteunen haar financieel met een studielening.

'IK HEB GEEN LAST VAN TRAUMA'S. WEL VOEL IK ME BEPERKT DOORDAT IK GEEN PERMANENTE VERBLIJFSVERGUNNING HEB'

'Ik ben redelijk goed met cijfers en ik scoorde altijd goed bij wiskunde en economie. Accountancy was de juiste keuze voor mij. Het is wel een pittige studie waar je veel discipline voor nodig hebt, maar dat schrok mij niet af. Omdat je elk jaar je studieresultaten moet laten zien bij het UAF, doe je extra je best.'

'Ik zit nu zo hard te studeren, dacht ik, maar misschien kan ik niet eens afstuderen. Ook had ik problemen met het vinden van een stageplek. Je mag niet zomaar aan het werk als je geen papieren hebt.'

Hierdoor heb ik studievertraging opgelopen. Ik moet mijn derde- en vierdejaarsstage nog afronden. Als alles lukt, studeer ik juni 2011 af.

'Het feit dat ik als jong meisje heb moeten vluchten heeft eigenlijk geen invloed gehad op mijn studie. Ik heb geen last gehad van trauma's of zo. Wel heb ik me heel beperkt gevoeld doordat ik geen permanente verblijfsvergunning heb. Hopelijk komt dat nog een keer. Dan kan ik ook Nederlander worden. Na alle gedoe lijkt me dat wel handig.'

ANDERHALF MILJOEN RWANDEZEN SLOEGEN OP DE VLUCHT

'Mijn resultaten zijn steeds in orde geweest. Toch kreeg ik na een tijd moeite om me goed te concentreren op de inhoud van mijn studie.'

MANNEN, VROUWEN, KINDEREN WERDEN VERMOORD

'JE MAG NIET ZOMAAR AAN HET WERK ALS JE GEEN PAPIEREN HEBT'

'Ik wil na mijn afstuderen ervaring opdoen in een groot bedrijf, in de avonden een master volgen, en dan - uiteindelijk - mijn eigen zaak starten.'

'IK WOON NU TIEN JAAR IN ROTTERDAM, MAAR IK HEB NOG STEEDS GEEN PERMANENTE VERBLIJFSVERGUNNING'

AYAAN HIRSI ALI, KADER ABDOLAH, MARTIN SIMEK EN OSCAR-GENOMINEERDE HANI ABU-ASSAD: VIER VLUCHTELINGEN DIE VIA HET UAF HEBBEN GESTUDEERD EN MEER DAN GOED TERECHT ZIJN GEKOMEN. AL ZESTIG JAAR MAAKT DIT PARTICULIERE FONDS HET VLUCHTELINGEN MOGELIJK OM EEN STUDIE TE VOLGEN. OOK AAN DE HR, WAAR OP DIT MOMENT ZO'N VEERTIG UAF'ERS STUDEREN.

Vluchtelingen zijn niet gebakken voor de plantsoenen dienst'

EERST EVEN WAT CIJFERS. Sinds de oprichting van het UAF zijn er ongeveer vierduizend vluchtelingen met steun van het fonds afgestudeerd. In het collegejaar 2008-2009 waren dat er 220. In de afgelopen tien jaar heeft het UAF vierhonderd artsen op de Nederlandse arbeidsmarkt gebracht. En behalve in de zorg (twintig procent) studeerde vorig jaar bijna een kwart van de UAF-studenten af in de techniek (24 procent). Gemiddeld zijn ze zeven jaar ouder dan Nederlandse eerstejaars. De meeste UAF-studenten komen uit landen als Iran, Irak, Soedan, Afghanistan of Somalië. 'Maar bijvoorbeeld ook uit de voormalige Russische republieken waar op sommige plekken een virulent antisemitisme leeft. Na jaren van onderdrukking kunnen ze er niet meer tegen en vertrekken ze', vertelt UAF-directeur Kees Bleichrodt.

mensenrechten en economie

Vluchtelingen vormen volgens Bleichrodt een bijzondere groep. 'Ze onderscheiden zich in motivatie, ambitie en ondernemerszin. Het is dan ook doodzonde dat we ze soms jaren in asielzoekerscentra laten sjoelen en zakjes plakken. Hoogopgeleide vluchtelingen zijn niet gebakken voor de plantsoendienst. Dat is een vernietiging van menselijk kapitaal.'

Dit geldt niet alleen voor de individuele vluchteling, maar ook voor Nederland als kenniseconomie, betoogt Bleichrodt. 'We halen kenniswerkers uit India en Mexico, terwijl ze bij ons in de asielzoekerscentra zitten. Wij vinden dat je mensenrechten moet verbinden met economische ontwikkeling. Daar winnen we allemaal bij.'

Toch is niet iedereen hiervan overtuigd: de PVV maakt met zijn anti-islamgeluid het klimaat voor vluchtelingen er niet beter op en ook de VVD stelde in februari van dit jaar kritische Kamervragen over de gemeente Heerlen die vluchtelingen in de gelegenheid stelt om te studeren met behoud van uitkering. Bleichrodt: 'Dat zijn krachten in de samenleving waar we mee te maken hebben. Ons werk laat zien dat de investeringen in deze groep ergens toe leiden. We betreuen niet alleen deze toon in het openbare debat, maar ook de rechtsongelijkheid in Nederland. Het maakt

enorm uit in welke gemeente je je als vluchteling vestigt. In Heerlen kun je met behoud van uitkering studeren en werken aan een toekomst. Maar elders moet je inderdaad de plantsoendienst in. De gemeente Rotterdam steekt wat dit betreft niet negatief af.'

Ook een doorn in het oog is de nog altijd lange procedure tot een verblijfsvergunning. Het UAF controleert het vluchtverhaal van mensen die zich aanmelden. Als dat wordt 'goedgekeurd', start het zo snel mogelijk met een studielening. 'Onze procedure heeft een hoge voorspellende waarde. Negentig procent van onze studenten krijgt uiteindelijk een status. Het komt regelmatig voor dat mensen hun bul eerder hebben dan hun verblijfsvergunning. Wij vinden dat verspilling van tijd. Vluchtelingen worden er niet jonger op. Door hun vlucht hebben ze kostbare jaren verloren. En hier is het weer wachten. Waarop eigenlijk? Dat de zon gaat schijnen in Iran?'

goed rendement

In het hoger onderwijs staat studierendement, ook van reguliere studenten, hoog op de agenda. Hoe is het gesteld met de studieresultaten van UAF-studenten? 'Eigenlijk verbazend goed', vertelt Bleichrodt. 'Gemiddeld doen ze vier jaar over een studie. En dat terwijl ze vaak een flinke taalachterstand hebben. Ook spelen cultuurverschillen mee. In veel herkomstlanden is de relatie tussen behandelaar en patiënt heel anders dan in Nederland. Of de relatie man-vrouw op de werkvloer. En tegenwoordig komen ze ook niet zo ver met hun verouderde ict-kennis van MS Dos en Wordperfect.'

Net als niet-gevluchte alloctonen speelt ook onbekendheid met het Nederlandse onderwijssysteem vluchtelingen parten. Vaak konden ze in hun geboorteland kiezen uit vier studierichtingen: *science*, *arts*, geneeskunde en *engineering*. Hier heb je een staalkaart van ongeveer 220 opleidingen in het hoger onderwijs. 'Daar moet je dus in begeleiden, anders lopen we het risico op verkeerde studiekeuze. We sturen studenten naar open dagen, zetten alumni uit dezelfde herkomstlanden in en wijzen iedere student een eigen studiebegeleider toe. Deze middelen zijn afzonderlijk

niet zaligmakend, maar als geheel werkt het. In het begin van de studie zie je dat UAF-studenten vaak een lagere prestatiecurve hebben dan Nederlandse studenten. Maar als ze verder zijn met de taal, halen ze die achterstand meestal in. Deze groep is doorgaans ook wat monomaner met zijn studie bezig dan achttienjarige autoctonen', aldus Bleichrodt.

traineeships

Uitgesproken is de UAF-directeur ook over de economische crisis en hoe die afgestudeerde UAF'ers zal raken. Waar *Profielen* elders in dit nummer vluchtelingstudenten aan het woord laat die bezorgd zijn over de arbeidsmarkt, denkt Bleichrodt dat het leed voor deze groep over twee jaar wel geleden is. 'Op dit moment is de arbeidsmarkt niet goed. Maar wij nodigen studenten die het in zich hebben van harte uit om te stapelen. Ga doorstuderen. Dan ben je straks als de economie aantrekt nóg beter gekwalificeerd.' Ook investeert het UAF in traineeships bij grote werkgevers. Dat is nodig, stelt Bleichrodt, omdat de arbeidsmarkt nog onwennig is wat betreft hoogopgeleide vluchtelingen. 'Mensen moeten eraan wennen dat die man met snor die Ali heet geen schoonmaker is, maar afgestudeerd ict'er. Toch willen ministeries en organisaties als de Belastingdienst, NS, Achmea of SVB graag verkleuren. Onze ervaring is dat het werkt om een kleine groep in een traineeship te plaatsen. Afgemeten aan de vraag naar vervolgotrajecten, zitten we daarmee op de goede weg.' Zestig jaar na de oprichting komt het UAF nog steeds om in het werk. Bleichrodt: 'We hebben een wachtlijst van driehonderd mensen. Zij staan te popelen om in het nieuwe collegejaar aan een studie te beginnen. Er zijn afgestudeerden die we willen bemiddelen naar werk. Het UAF financiert al dit werk met particuliere giften. Ik zou dus zeggen: Stort veel en onbeheerst.' ■

Esmé van der Molen

Lees op pagina 20 drie portretten van vluchtelingstudenten die aan de HR studeren.

NIEUW OP DE HR: specialisatie theater en maatschappij

Acterend de wereld veranderen. Dat kunnen studenten culturele en maatschappelijke vorming (cmv) op de Hogeschool Rotterdam vanaf september leren.

Deze maand maakte het Instituut voor Sociale Opleidingen (ISO) bekend dat het begint met een specialisatie theater en maatschappij, in samenwerking met de nieuwe acteeropleiding in Rotterdam, De Acteerschool.

'Een kleine groep cmv-ers, waarschijnlijk vijftien, met interesse voor theater kan zich naast het normale cmv-traject vier jaar lang specialiseren in het 'brengen van een verhaal', zoals cmv-onderwijsmanager Peter Canrinus dat noemt. 'De studenten zullen leren hun acteer spel te gebruiken als middel om in contact te komen met moeilijk bereikbare groepen of om maatschappelijke veranderingen in gang te zetten', aldus Canrinus. 'Zij krijgen les in theatervormen uit verschillende culturen, zoals dans, zang, film en spreektheater. En ze leren hoe ze daarmee de sociale cohesie van een stad of het imago van buurten en wijken kunnen verbeteren.'

Studenten theater en maatschappij volgen de artistieke vakken aan de Acteerschool. De agogische en culturele vakken doen ze op de Hogeschool Rotterdam. Het ISO moet het lesprogramma nog verder invullen, maar volgens Canrinus zullen de studenten wekelijks theaterles krijgen, vier jaar lang.

kunst als middel

Het is voor het eerst dat acteren zo uitgebreid aan bod komt binnen de studie cmv. 'Kunst is al langer een middel bij het agogische proces, maar met deze specialisatie spreken we net een andere groep aan. Dat zorgt voor een uitbreiding van onze potentiële studenten', zegt Canrinus.

De onderwijsmanager benadrukt dat theater en maatschappij alleen een specialisatie is. 'Op het diploma staat gewoon cmv. We leiden niet op tot acteur, daarin willen we heel zuiver zijn. We zullen geïnteresseerden dat duidelijk maken vóórdat ze hieraan beginnen. We willen graag aan de gang met een club cmv-studenten die echt talent heeft voor theater.' De specialisatie zal dus niet, zoals de opleiding cmv zelf, voor iedereen toegankelijk zijn.

ISO heeft bewust voor de term 'specialisatie' gekozen en niet voor het begrip minor. 'Specialisatie' geeft aan dat de theaterlessen een integraal onderdeel zijn van het curriculum en dat zal als zodanig op het diploma of in de bijlagen worden vermeld.

De samenwerking van De Acteerschool Rotterdam met de Hogeschool Rotterdam werd op poten gezet door Louis Lemaire, directeur van Jeugdtheater Hofplein en medeoprichter van De Acteerschool. Hij creëert hiermee een 'doorlopende leerlijn' voor het theatervak in Rotterdam. Zijn eigen jeugdtheater leidt op voor havo en vwo; in samenwerking met het Albeda College doet hij dat voor het mbo en nu met de hogeschool ook voor het hbo. ■ *Olmo Linthorst*

Een korte rondgang langs de opleidingen p&a, verpleegkunde, vrijetijdsmanagement, de lerarenopleiding en sociale opleidingen leert dat in de curricula slechts incidenteel aandacht wordt besteed aan homoseksualiteit. Is structurele aandacht in this day and age nog nodig? Profielen peilt de homotolerantie op de HR.

In het jongerenwerk heerst openlijke homovijandigheid'

Tekst Dorine van Namen

BEELD: MAGAZINESTUDIO.NL

BUURTHUIZEN
Zouden een veilige
plek moeten zijn
voor alle jongeren,
maar als
homoseksuele
jongeren zich
ergens niet thuis
voelen, dan is
het wel in een
buurthuis!

Is structurele aandacht voor homoseksualiteit in this day and age nog nodig?

'Ja', stelt Ricardo Balkhoven, projectcoördinator van Rotterdam Verkeert, een organisatie die zich ten doel stelt de kwaliteit van het zorgaanbod voor homoseksuele mannen en lesbische vrouwen te verbeteren. 'Zolang priesters homo's de hostie weigeren, er homohealings in kerken plaatsvinden, ambtenaren homoparen weigeren te trouwen, het geweld tegen homo's toeneemt en docenten nog steeds ontslagen kunnen worden vanwege hun geaardheid, is dat inderdaad nodig.' 'Ja', zegt ook Rita Schriemer, onderzoeker bij RADAR, bureau voor gelijke behandeling in Rotterdam: 'Het is belangrijk dat er vanuit opleidingen en werkgevers meer aandacht komt voor openheid over homoseksualiteit. Iedereen krijgt in zijn of haar beroepspraktijk te maken met homoseksuele collega's, klanten of werkrelaties en je moet je tegenover iedereen gedragen. Dat hoort bij je professionele attitude.' Balkhoven: 'Wat wij horen is dat steeds meer Rotterdammers professionals tegenkomen bij wie het aan die houding schort. Ouderen in instellingen gaan vaker terug de kast in. Scholen willen ouders van hun leerlingen niet voor het hoofd stoten en vragen hun homoseksuele docent om z'n mond te houden. In het jongerenwerk heerst er soms openlijke homovijandigheid. Buurthuizen zouden een veilige plek moeten zijn voor alle jongeren, maar als homoseksuele jongeren zich ergens niet thuis voelen, dan is het wel in een buurthuis. De hogeschool leidt nadrukkelijk op voor Rotterdam en de regio. Het is niet alleen belangrijk voor homo's, maar ook voor de stad dat homo's zich veilig voelen. Uit het onderzoek 'Roze is overal' van RADAR blijkt dat 25 procent van de homo's zich minder veilig is gaan voelen in de stad en 14 procent zich niet veilig voelt in de eigen straat. 25 procent! Ik heb daarover nooit iets gehoord tijdens mijn opleiding, terwijl daar voor sociaal-cultureel werkers echt wel een taak ligt. Daarnaast is het ook economisch relevant. Creativiteit is een aanjager van de economie en het percentage homo's in de creatieve klasse is hoog. Het is dus ook van economisch belang dat wij ons veilig voelen. Iedereen die van deze hogeschool afkomt, zou een diversiteitsproof diploma moeten hebben dat óók roze is ingekleurd. Meer specifieke aandacht voor homoseksualiteit binnen bepaalde opleidingen is echt nodig. Ik heb recentelijk in deeltijd culturele en maatschappelijke vorming gestudeerd en al die jaren nooit iets over seksuele diversiteit gehoord. Opleidingsmanagers zouden docenten de opdracht kunnen geven om lesmateriaal te toetsen op

diversiteit, inclusief seksuele diversiteit. Op 21 april gaan wij overigens workshops geven over dit thema aan ISO-docenten (Instituut voor Sociale Opleidingen) en professionals uit het ISO-werkveld.'

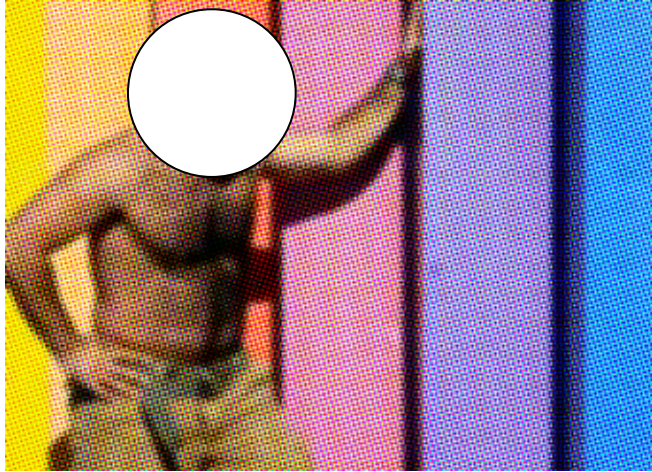
'Het klopt dat er in het curriculum weinig aandacht is voor homoseksualiteit', vertelt Cor Vernooy, docent maatschappelijk werk en dienstverlening. 'Een aantal jaren geleden hadden we nog een module Homohulpverlening in de differentiatie Seksespecifieke hulpverlening. Door reorganisaties is dit eruit gevallen. In de deeltijd stel ik het thema zelf expliciet aan de orde in de modules Omgaan met misbruik en mishandeling en Seksespecifieke hulpverlening en mijn collega's die hetzelfde vak geven doen dat ook. In de voltijd is er wel aandacht voor diversiteit. Het is afhankelijk van de individuele docent of dat ook roze wordt ingekleurd. Persoonlijk vind ik dat we meer expliciete aandacht aan deze doelgroep zouden moeten besteden.'

HALF

Ook derdejaars pabo-studente Femke, zelf lesbisch, herkent het beeld dat Balkhoven schetst. 'In het onderwijs dat wij krijgen speelt homoseksualiteit geen rol. Wij worden niet opgeleid in hoe we met dit thema op de stageschool moeten omgaan bijvoorbeeld. Op de stagescholen geldt de ongeschreven regel dat je niet openlijk voor je geaardheid uitkomt. Ook aan mijn stagebegeleider heb ik het niet verteld. Als collega's vragen of ik een vriend heb, dan zeg ik nee. Ze weten wel dat ik een broer en een zus heb bijvoorbeeld, maar als ik een vriendin had, dan zou ik dat niet snel vertellen. Dat geeft me soms het gevoel dat anderen een halve Femke zien. Ik zou het willen vertellen als ik een date heb of een vriendin, net als andere stagiaires. Op dit moment ervaar ik een onnatuurlijke scheiding tussen werk en privé.'

Damian McCrossan is docent voortplanting en embryologie aan de lerarenopleiding: 'Studenten moeten met praktijkbegeleidende docenten leren praten als collega's en in ieder geval met hen bespreken of en hoe zij hun homoseksualiteit bekend zullen maken. Daar zouden wij studenten echt wel meer in moeten trainen. Ze blijven tijdens hun stage toch te veel student. Toen ik zelf op een middelbare school les gaf, was mijn homoseksualiteit wel bekend bij collega's maar heb ik het nooit actief aan ouders of leerlingen verteld.'

'Ik ben overigens een groot voorstander van een support-

**'HOMOSEKSUELE
DOCENTEN
VALLEN OP
DOORDAT ZE
NIET OPVALLEN'**

Tussen de 7 (m) en de 14 procent (v) van de homoseksuelen zegt op het werk last te hebben van discriminatie of uitsluiting. Tussen de 6 en de 14 procent van alle respondenten (zowel hetero als homo) antwoordt 'ja' op de vraag of er soms of regelmatig discriminatie naar seksuele geaardheid is in hun werksfeer.

Bron: 'Discriminatie is het woord niet', april 2009, Commissie Gelijke Behandeling

netwerk op de hogeschool. Toen ik aan de universiteit van Leeds studeerde, was er zo'n netwerk. Het geeft zoveel zekerheid te weten dat je niet alleen bent en dat je mensen hebt om op terug te vallen als je problemen hebt op school of op je stageadres.'

KWARTETTEN

Weinig aandacht voor homoseksualiteit in het curriculum van de HR-opleidingen dus. Maar dat betekent niet dat er helemaal niets gebeurt. Er zijn keuzevakken als zelfweerbaarheidstraining, geweld en gezondheid, seksualiteitsbeleving en transculturele pedagogiek waarbij dit thema wellicht aan bod komt. Femke: 'Ik deed het keuzevak Over taboes gesproken en geschreven. Daar hield ik m'n eindpresentatie over homoseksualiteit. De eerste reacties van m'n medestudenten waren: "Dat vind ik smerig." of "Daar hoef ik niets over te weten." Tegen dat soort opmerkingen loop ik toch wel aan.'

Janneke Verloop is docent aan de lerarenopleiding; ze geeft de module Jongeren en gezondheid. Een groot deel daarvan bestaat uit lessen waarin toekomstige docenten biologie wordt geleerd hoe ze seksuele voorlichting kunnen geven op middelbare scholen. 'Ik leer de studenten allerlei werkvormen te gebruiken. De leerkracht kan bijvoorbeeld ter introductie de termen penis, vagina, geslachtsgemeenschap en homoseksualiteit op het bord schrijven. Studenten of leerlingen gaan in drie groepen zoveel mogelijk alternatieven opschrijven. Gezamenlijk besluiten docent en klas welk woord ze voor welk onderwerp gebruiken. Daarnaast is er een kwartetspel met stellingen over hetero- en homoseksualiteit. Bijvoorbeeld: Homoseksualiteit

- A** Is niet langer een taboe
- B** Is zoiets als linkshandigheid
- C** Wordt niet langer beschouwd als een ziekte, maar wel als iets abnormaals
- D** Wie tegen homoseksualiteit is, heeft zelf een seksueel probleem

We merken dat het kwartet op de HR zelf, om mee te oefenen, prima werkt. Op middelbare scholen lukt het soms uit tot te heftige reacties. Daar leven veel meer vooroordelen, dat merken we aan de hand van zo'n kwartet duidelijk. We geven studenten in de opleiding mee dat ze altijd moeten corrigeren als het woord homo als scheldwoord wordt gebruikt. De lessen die ik geef zijn alleen voor aankomend docenten biologie. Het zou goed zijn als

alle aankomende docenten hier iets van meekrijgen in hun opleiding. De Rutger Nisso Groep heeft daartoe lesmateriaal ontwikkeld dat momenteel getest wordt bij de HR en andere hogescholen. We zijn er dus nog niet, maar er wordt aan gewerkt.'

HR VEILIG VOOR HOMO'S?

Aandacht voor homoseksualiteit in het onderwijs is belangrijk, maar hoe zit het met het instellingsbeleid? Voelen studenten en docenten zich veilig? Studenten lieten zich hierover in het vorig nummer van *Profielen* redelijk positief uit. Docent McCrossan: 'Ik heb nooit problemen ervaren of me onveilig gevoeld. Ik ben open over mijn geaardheid en krijg nooit vreemde reacties. Een voorbeeld: we waren op introductiekamp toen mijn vriend veertig werd. 's Avonds hebben we hem, tijdens het kampvuur, met z'n allen gebeld en iedereen deed spontaan mee aan het 'Lang zal ie leven'. Wij zijn ook met een adoptieprocedure bezig. Op school moest ik dat natuurlijk wel vertellen omdat het betekent dat wij elk ogenblik weggeroepen kunnen worden. Ook daarop krijg ik alleen maar warme en betrokken reacties, van autochtone én allochtone studenten overigens. Aan de andere kant: als tien procent van de bevolking homoseksueel is, dan bestaat het niet dat ik de enige homoseksuele docent van de lerarenopleiding ben. En ik weet het van niemand anders. Laat ik het zo zeggen: ik ervaar de HR zeker niet als onveilig, maar homoseksuele docenten vallen op doordat ze niet opvallen.'

Meer informatie: www.rotterdamverkeert.nl, www.radar.nl, www.homojongerenplatform.nl

UIT DE KAST OP HET WERK Janneke Sniijders van het Homojongerenplatform: 'Er is weinig bekend over het uit de kast komen van werknemers en het gevoel van (on)veiligheid dat zij ervaren. Over het algemeen kan gesteld worden dat homo's, lesbiennes en biseksuelen het niet gemakkelijk vinden om op hun werk privé-zaken als seksuele geaardheid te bespreken. Op het werk uit de kast komen is dus niet 'gewoon'. In het diversiteitsbeleid van bedrijven (als dat er al is) is er meestal geen aandacht voor de roze werknemer, enkele grote bedrijven uitgezonderd. TNT en Philips bijvoorbeeld kennen de *Company Pride*, een roze netwerk binnen het bedrijf.'

GALERIE

WDKA-STUDENT OPENT GALERIE

Rotterdam is een galerie rijker. Op 6 februari opende de Bob Smit GALLERY zijn deuren. Eigenaar is de 27-jarige Bob Smit, derdejaars student autonoom beeldende kunst aan de Willem de Kooning Academie. 'Vanaf de eerste dag dat ik in deze ruimte op het Eendrachtsplein binnentapte, wist ik dat het een galerie zou worden', vertelt Bob. 'Ik ben het pand gaan opknappen en het werd steeds mooier. Het is een prachtige, witte ruimte die een *white cube*-effect heeft. Perfect voor een galerie. De tentoongestelde werken zijn gemaakt door Rotterdamse en internationale beeldende kunstenaars. 'Ik vind het belangrijk om zowel opkomende als gerenommeerde kunstenaars de kans te geven hun kunst te tonen. Ook is er een wisselwerking tussen de werken; ze versterken elkaar als het ware. Dat komt de werken ten goede.'

De galerie opende met werk van Michel Wieggers en Thomas l'Anson. Van 28 maart tot 9 mei zullen er schilderijen van Maria Louise Elshout, Inge Aanstoot, Hidde van Schie en foto's van Cindy Jansen te zien zijn; werken met een dromerige en sprookjesachtige sfeer. Bob Smit toont in zijn galerie uitsluitend moderne kunst. 'Ik vind het weliswaar heerlijk om naar een Van Gogh of Vermeer te kijken, maar het is voor mij onmogelijk deze werken tentoon te stellen. Daarbij is het leuker om creaties van hedendaagse kunstenaars in de schijnwerpers te zetten. We leven in het hier en nu. Bovendien is het fijn om kunstenaars te helpen met het presenteren van hun werk.'

Het meest tevreden is Bob met het effect dat de galerie op bezoekers heeft. 'Ik voel veel positieve energie bij mensen en ik krijg leuke reacties. Dat zie ik als een bevestiging van wat ik heb neergezet.'

Myrhe Hogenelst

Bob Smit GALLERY, Eendrachtsplein 16. Open: di-zo 12.30-19.00 uur.

TIP

BOEK

DAGBOEK UIT AUSCHWITZ

In *De mooie dagen van mijn jeugd* tekent de in 1944 naar Auschwitz gedeporteerde Ana Novic haar kampervaringen op. In de pr rond de verschijning wordt dit boek het 'enige dagboek dat Auschwitz overleefde' genoemd. Het dagboek werd voor het eerst in 1966 gepubliceerd en is nu opnieuw bewerkt en vertaald.

TIP

CD

DOOR DE TIJD MET LUKA BLOOM

Hij gaat al heel wat jaren mee; de Ierse singer-songwriter Luka Bloom. En als je zo'n respectabele staat van dienst hebt, dan mag je een 'best of' uitbrengen, die je vervolgens geen 'best of' noemt maar 'een reis door de tijd'. *Dreams of America* bevat een selectie songs van Blooms laatste tien albums, opnieuw opgenomen in de intieme setting van zijn woonkamer.

COLUMN
ERNEST VAN DER KWAST

FOTO: LEVIEN WILLEMSE

Ode aan de avondkapper

IK ZIT OP DE STOEL VAN DE AVONDKAPPER OP DE DAG DAT ER EEN BABY NAAR HEM IS VERNOEMD. MONTIE.

Er zijn twee opties als iemand zijn zoon naar de kapper vernoemt. Hij is of knettergek, of hij heeft een fantastische kapper. Montie. Niemand weet zijn achternaam. Zijn beroep is zijn achternaam geworden. Montie de Avondkapper. Zoals er mensen zijn die Kees de Bakker heten. Maar Montie is niet als avondkapper geboren. Er was een tijd dat hij gewoon kapper was. En als we nog verder teruggaan, is er zelfs een tijd dat hij kapper in de Biblebelt was. Hier leerde de achttienjarige Montie het vak van zijn vader. Ook zijn broer, zijn zus, zijn neef en zijn oom hebben hier het vak geleerd.

Montie, nazaat van een kappersdynastie uit de Biblebelt. Hij vraagt mij hoe ik mijn haar wil. Ik geef hem carte blanche. Nou ja, bijna carte blanche. 'Niet te kort', zeg ik. De Wilfried de Jong-coupe staat mij niet zo goed. Voordat Montie zijn schaar in mijn kapsel zet, loopt hij naar de cd-speler en skipt hij naar een ander nummer. 'Ik houd van jazz', zegt hij. 'Jazz is goede muziek om op te knippen.' Zulke goede muziek, dat de avondkapper eenmaal per jaar verandert in de audiokapper. Tijdens de Museumnacht knipte Montie met een microfoon op zijn schaar en ging hij improvisaties aan met jazzmuzikanten.

'Ik componeer ook', zegt de avondkapper tegen mij. Even moet ik denken aan de oude ijsmaker van IJssalon Venezia. Hij vertelde mij ooit: 'Ik ben ook uitvinder.' Maar de ijsmaker kwam nooit aan uitvinden toe. Hij was geen uitvinder, hij had het zijn leven lang willen zijn. Sindsdien schrik ik als mensen mij hun passie vertellen, terwijl ze ook een baan hebben. In het geval van Montie van 's ochtends tien tot 's avonds tien. Ik word gerustgesteld. 'Ik heb het knippen nodig', zegt de avondkapper, 'het houdt mij aan de grond.'

Ik kijk in de spiegel van de kapper en zie opeens een zevende man achter mij staan. Een dromer, een fantastische kapper. Ik begin ook te zweven en mijn gedachten gaan naar het kind in de buik van mijn vriendin, nu nog maar acht centimeter lang. Over een maand weten we of het een meisje wordt, of een jongen. Montie, denk ik. Mooie naam.

Ernest van der Kwast is talkshowhost en schrijver. Begin april verschijnt zijn nieuwe boek: Mama Tandoori.

Studenten en medewerkers van de Hogeschool Rotterdam kunnen een gratis mini-advertentie voor niet-zakelijke mededelingen plaatsen. Buitenstaanders (met een commercieel doel) kunnen tegen betaling een mini-advertentie plaatsen, kosten €25,- excl. btw per 25 woorden of een veelvoud daarvan. Aanleveren via profielen@hro.nl.

mini's

HBO'ERS RIJDEN CUM LAUDE Verkeersschool Cum Laude verzorgt een tien-daagse of achtweekse rijopleiding vanaf € 1040,- voor de auto en € 780,- voor de motor all-in. Kom langs op de Oostzeedijk 182, Rotterdam of kijk op www.cumlaude.nl of bel 010 - 412 1707.

VOOR HEM EN HAAR Knippen voor € 11,-. Studentenkapper 't Pakhuis, Oostzeedijk 316, Rotterdam (let op, ziet eruit als een antiekzaakje), tel/fax 010-411 32 09 en www.damesherenkapper.nl.

DE LIER VERKEERSOPLEIDINGEN Oostzeedijk 154. Lid BOVAG. 1e tien autorijlessen € 19,50 per les, daarna € 26,50 per les. Speciaal studentenpakket! 40 lessen à € 22,50,- per les. Telefoon 010-425 77 26.

MUZIEKWEB Ontdek je favoriete muziek en leen Europa's grootste muziekcollectie via www.muzykweb.nl. Ook meer dan 180.000 tracks gratis digitaal te leen. Het lidmaatschap is € 10,50 per jaar. Voor leden van de Bibliotheek Rotterdam en Rotterdampasleners is het lidmaatschap gratis. Kijk voor meer informatie op www.muzykweb.nl of kom langs op Hoogstraat 110.

DE RIJSCHOLEN CONCURRENT Speciaal studentenpakket! 30 rijlessen à € 22,50 per 50 minuten. Rijbewijs te behalen vanaf 10 dagen. Kijk voor meer informatie op onze site www.rijscholenconcurrent.nl of bel 010 -437 25 77.

CAREFLEX zoekt voor de zomermaanden flexibele studenten SPH, Pedagogiek of MWD als groepsleider in complexe gehandicaptenzorg en jeugdzorg. Meer informatie: info@careflexzorg.nl.

PRAKTIJK VOOR LICHAAMSWERK HENK DE LAAT Behandeling van fysieke, emotionele en/of psychische klachten. Medewerkers en studenten Hogeschool Rotterdam 10% korting. Bel: 06 - 185 22 730 / Informatie: www.praktijkvoorlichaamswerk.nu.

Bij **AUTORIJSCHOOL SINTAL** krijgen studenten 50 euro korting op vertoon van hun OV. Nu ook lessen in een automaat. Geniet van je rijbewijs! Kijk op www.sintal.nl of bel 06-34678014.

AFGESTUDEERD WENDY-KRISTY HOOGERBRUGGE

Ze kent genoeg oud-studiegenoten die moeilijk aan de slag komen of zijn ontslagen. De vastgoedbranche wordt hard geraakt door de economische crisis. Toch kreeg oud-studente vastgoed & makelaardij Wendy-Kristy Hoogerbrugge (23) na haar afstuderen 'een geweldige kans' bij haar oude stagebedrijf.

FOTO: RONALD VAN DEN HEERIK

Tot 2008: vastgoed & makelaardij Nu: projectontwikkelaar

'Vastgoed heeft me altijd al getrokken. Als kind was ik helemaal gek van oude panden en later raakte ik geboeid door het concept van vastgoed als huisvesting voor ondernemingen in de grote steden. Daar komt bij dat het commerciële aspect me met de paplepel is ingegoten. Mijn hele familie zit zo'n beetje in de handel. In eerste instantie wilde ik makelaar worden. Dat was ook mijn insteek toen ik met de opleiding vastgoed & makelaardij begon. Maar al snel kwam ik erachter dat ik projectontwikkeling veel interessanter vond. Makelaardij is maar een klein onderdeel van het vak. Projectontwikkeling is veel breder: van creatief idee en realisatie tot verkoop en beheer. Juist die combinatie van werelden sprak en spreekt me aan. Vandaar dat ik uiteindelijk voor die richting heb gekozen'

crisis maakt creatief

'Mijn studietijd aan de hogeschool heb ik als ontzettend leuk en leerzaam ervaren. Ik vond het geweldig om omringd te zijn door mensen met dezelfde interesse als ik. Het belangrijkste dat ik tijdens mijn opleiding heb geleerd, is organiseren. Als projectontwikkelaar ben je een spin in het web. Je stuurt verschillende partijen aan en zorgt dat alles goed verloopt. Een vaardigheid waar ik ook buiten mijn opleiding profijt van heb. Ik ben er veel ondernemer door geworden. Zo heb ik samen met een paar studiegenoten in 2006 de studievereniging Ares opgericht.

'Wat ik in de opleiding heb gemist, is de aansluiting

op de praktijk. De verschillende aspecten van projectontwikkeling kwamen wel terug in de vakken die we kregen, maar pas tijdens mijn stage bij Steingoed Projectontwikkeling kwam ik erachter hoe al die elementen als een puzzel in elkaar vielen. De bedrijfsbezoeken en de inhouse-dagen die we met Ares organiseerden, droegen hier ook aan bij. Zo kregen studenten meer *feeling* met de praktijk. 'Na mijn afstuderen heb ik de pre-master real estate & housing aan de TU Delft gevolgd. Ik vond bouwkunde en architectuur altijd al razend interessant en het leek me een mooie aanvulling op mijn hbo-opleiding. Toch ben ik hier niet in verder gegaan. Ik kreeg een geweldige kans om bij Steingoed als projectontwikkelaar aan de slag te gaan en dat was wat ik het liefst wilde. Hier kan ik me volledig toeleggen op het ontwikkelen van huisvesting voor mkb'ers, want dat is onze corebusiness. De Delftse master was erg vakspecialistisch en het is nooit mijn bedoeling geweest om architect of bouwkundige te worden. 'Inmiddels heb ik mijn plek helemaal gevonden. Natuurlijk maak ik me zorgen over de economische crisis. In mijn omgeving zie ik heel wat studiegenoten die moeite hebben met het vinden van een baan en er zijn er ook al aardig wat ontslagen. Bij ons bedrijf valt de klap tot nu toe gelukkig mee. We merken het ook aan onze opdrachten, maar zelf zie ik dat meer als stimulans. Het dwingt ons creatiever te opereren en het leidt tot nieuwe en inspirerende samenwerkingsvormen.' **Sanne van der Most**

WIE BEN JIJ DAN?

BARIS ZANLIER (26) Vierdejaars bedrijfseconomie

Tijdens zijn minor sparen en beleggen kwam Baris met een origineel initiatief: mysteryshoppen bij vijf Nederlandse banken. Met maximaal 75.000 euro aan fictief geld onderzochten zestien studenten tijdens 48 bezoeken hoe het is gesteld met duurzaam beleggen. ING kwam er als slechtste uit, Rabobank als beste.

Favoriete sport...

Voetbal! Ik heb een aantal jaren landelijk in de derde divisie gespeeld bij Longa, een club in Tilburg. Door blessures ben ik ermee gestopt. Binnenkort wil ik weer rustig aan met vrienden beginnen. Naast voetballen ben ik ook graag bezig met fitness en kickboksen.

Met 75.000 euro...

Zou ik gaan beleggen. Duurzaam beleggen! Vooral in deze tijd is dat een slimme zet, met de lage koersen.

Voor de spiegel...

Zie ik een zelfverzekerde jongen. Iemand die weet wat hij wil. Mijn sterke punten zijn analyseren en onderzoeken. Ik ben een actief persoon. Zo ben ik op de HR naast mijn studie ook een jaar actief geweest in de clustermedezeggenschapsraad en werk ik als peercoach.

Als ik de baas was van de HR...

Zou ik nog meer samenwerken met instellingen om onderzoeken uit te voeren. Dat lijkt me nuttig omdat de maatschappij er ook iets aan heeft.

Favoriete website...

Ik kijk veel op nieuws- en encyclopediesites zoals *Der Spiegel*, TRT, RTL Z en Wikipedia. Door verschillende sites te raadplegen probeer ik een zo objectief mogelijk beeld over onderwerpen te krijgen.

Vijf jaar geleden...

Had ik niet gedacht dat ik mezelf zo goed zou ontwikkelen. Ik heb veel geleerd door op mezelf te gaan wonen. Vijf jaar geleden volgde ik nog de opleiding commercieel medewerker marketing en communicatie op het ROC in Tilburg. Nu doe ik een hbo-studie. Dat had ik nooit durven dromen. *Myrthe Hogenelst*

mystery
guest

BUREAU INSCHRIJVING

Museumpark MH 02.212,
010-794 42 00
Open: 8.30-17.00

BUREAU INSTRROOM

Museumpark MH 00.330,
010-794 43 37

CENTRALE MEDEZEGGENSCHAPSRAAD (CMR)

Museumpark ML 0.84,
010-794 45 18

ENTRUM VOOR TOPSPORT EN STUDIE

CONTACTPERSOON: Coen Duijverman
Kralingse Zoom N1.116,
010-794 62 44

COPYSHOPS XEROX

Academieplein: 010-794 49 16
Kralingse Zoom: 010-794 62 18
Museumpark: 010-794 42 01

DECANEN

Academieplein

(ook voor Pieter de Hoochweg)

Marie-Enne Brassier (ma/di/do),
010-794 48 44, kamer I 0.08,
m.e.brassier@hro.nl

Simone Huijbregts (ma/di/do/vr), 010-794 49 82, kamer I 0.10,
s.i.huijbregts@hro.nl

Henk de Klerk (ma/di/wo), 010-794 48 45, kamer I 0.06, h.g.de.klerk@hro.nl
Vrije inloop studenten tot 15.00 uur

Museumpark

Studenten kunnen een afspraak maken via afspraakdecaanmu@hro.nl
IVL: Theo van der Burg (ma/di/vr), 010-794 51 11, kamer MH 01.141, t.w.van.der.burg@hro.nl

ISO: Peggy Schultz (ma/di/wo), 010-794 42 52, kamer ML 1.86, p.j.schultz@hro.nl

IVG: Soenita Chander (ma/di/wo (even week)/do), 010-794 42 56, kamer ML 1.84, s.chander@hro.nl

Kralingse Zoom

Studenten van de Kralingse Zoom kunnen een afspraak maken via een centraal mailadres:
afspraakdecaankz@hro.nl

Janna Verdonk (ma/di/do/vr, oneven weken vr afwezig), 010-794 62 48, kamer 01.305, j.verdonk@hro.nl

Jan van Westrenen 010-794 62 84, kamer 01.307, j.g.van.westrenen@hro.nl
Paul Cappendijk (do), 010-794 47 30, p.j.cappendijk@hro.nl

Wijnhaven 61 en 107/Blaak

Mieke Bos (ma t/m do), 010-794 46 96, kamer W 0.153, m.e.bos@hro.nl

Cas Jonsthövel (ma mi/di/do), 010-794 47 85, kamer W.0.151, c.l.jonsthovel@hro.nl

Soenita Chander (vr) 010-794 47 85, kamer W.0.151, s.chander@hro.nl

Pabo Dordrecht

Studenten kunnen een afspraak maken via afspraakdecaanmu@hro.nl
Peggy Schultz (do), kamer 2.09, p.j.schultz@hro.nl

DYSLEXIE

Helpdesk dyslexie

Nel Hofmeester, Wijnhaven W 0.151 (kamer studentendecaan)
Afspraken voor wo:
p.m.hofmeester@hro.nl

HR SERVICES

Westblaak 88-110, 3012 KM Rotterdam
010-794 43 02 / fax 010-794 43 69

INTERNATIONAL OFFICE

Kralingse Zoom, K.Z2.005, 010-794 60 05, internationaloffice@hro.nl

KEUZEONDERWIJS

Voor vragen over keuzeonderwijs (keuzevakken en minors)
Museumpark MH 10.139,
010-794 45 22, keuzeonderwijs@hro.nl

MEDIATHEKEN

Info op <http://mediatheek.hro.nl>
Catalogus op <http://vubissmart.hro.nl>

Academieplein

m010-794 48 20. Open: ma/di/do 8.30-21.00, wo/vr 9.00-17.00

Kralingse Zoom

010-794 62 78. Gebouw II, K.N1.104. Open: ma/di/do 9.00-16.30, wo 9.00-21.00, vr 9.00-15.30

Museumpark

010-794 43 93. Open: ma t/m do 8.30-21.00 u en vr 8.30-16.30
Onderwijswerkplaats: ma/do 8.30 - 21.00, di/wo 8.30 - 17.00, vr 8.30 - 15.00

Wijnhaven

010-794 47 02 (balie),
010-794 47 73 (kunstkelder),
010-794 46 54 (werkkamer).
Open: ma t/m do 8.30-21.00,
vr 8.30-17.00

Pabo Dordrecht

078-611 26 15. Open: ma 9.00-18.30, di 10.00-14.00 en 18.00-20.30,
wo/vr 10.00-14.00, do 9.00-16.30

Onderwijswerkplaats

ma 9.00-18.30, di 10.00-15.00 en 18.00-21.00, wo 9.00-17.00, do 9.00-19.00, vr 10.00-15.00

NB: Tijdens schoolvakanties zijn er gewijzigde openingstijden!

MENTORATEN

Museumpark ML0.80, 010 794 51 06

Amani

Voor Marokkaanse studenten
010-794 40 68, amani@hro.nl

Antuba

Voor Arubaanse en Antilliaanse studenten
010-794 53 29, www.antuba.nl

Makandra

Voor Surinaamse studenten
010-794 40 68, makandra@hro.nl

Lale

Voor Turkse studenten
010-794 40 68, lale@hro.nl,
mentoraatlale.hyves.nl

PERMANENTE WERKGROEP 'STUDEREN MET EEN FUNCTIEBEPERKING'

Contactpersoon: Nel Hofmeester, p.m.hofmeester@hro.nl, 010-794 52 10
Secretariaat: Elly Stoop-Oole, Kralingse Zoom, Z2.005 (International Office)
010-794 63 91,
e.stoop-oole@hro.nl (do/vr)

POWERPLATFORM

Voor en door studenten met een functiebeperking
Kralingse Zoom, 010-794 62 48,
www.powerplatform.nl.

READERSHOPS

Academieplein

kelder: A.K.24. Open: ma/do: 8.30-18.30, di/wo: 8.30-16.30 en vr: 8.30-15.30

Kralingse Zoom

In Selexyz.
Open: ma t/m vr 9.00-17.00

Museumpark

ML.S.10 - kelder
Open regulier: ma/do 9.00-10.30, 13.00-14.00, 17.30-18.30, di/wo/vr 9.00-10.30, 13.00-14.00.
Aangepaste openingstijden in de eerste lesweek van een kwartaal en tijdens de introductieweek. ma/do 9.00-12.30, 13.00-15.00, 17.30-18.30, di/wo/vr 9.00-12.30, 13.00-15.00.

SERVICE DESK ICT

Kijk voor de openingstijden op Hint **Academieplein**, B.1.02, 010-794 48 23, ictac@hro.nl

Kralingse Zoom,

01.425, 010-794 62 57, ictkz@hro.nl

Museumpark,

MH01.321, 010-794 44 11, ictmu@hro.nl

Wijnhaven/Blaak,

0.316, 010-794 47 07, ictwi@hro.nl

STEUNPUNT STUDERENDE MOEDERS

Museumpark ML0.78, 010-794 41 13,
info@studerendemoeders.hro.nl,
www.studerendemoeders.nl

STUDENT AAN ZET (PEERCOACHING)

Museumpark ML0.80, 010-794 51 06.
Open: ma-vr 9.00-17.30

STUDIEKEUZECENTRUM

Museumpark MH00.338, 010-794 52 52,
studiekeuzecentrum@hro.nl
Open: 9.00-17.00

STUDIEVOORLICHTING EN AANSLUITING

Museumpark MH00.112,
010-794 44 00,
studievoorlichting@hro.nl
Open: ma/di/do 9.00-17.30,
wo/vr 9.00-17.00

TAALDESK

Algemene vragen over taal (zowel Nederlands als Engels) en bijspijkermodules kunnen gesteld worden via taaldesk@hro.nl.

TRANSFERGROEP ROTTERDAM

Postbus 420, 3000 AK Rotterdam
Max Euwelaan 71-81,
3062 MA Rotterdam
010-794 68 00

VERTROUWENSPERSONEN VOOR STUDENTEN

Academieplein

Clemens Peters: c.m.j.b.peters@hro.nl
Marijke Hagen-Sallevelt:
m.g.j.t.hagen-sallevelt@hro.nl

Kralingse Zoom

Johan Reijenga: a.j.reijenga@hro.nl
Janna Verdonk: j.verdonk@hro.nl

Museumpark

Frank Rosema: f.rosema@hro.nl
Tine van Duijn: t.van.duijn@hro.nl

Wijnhaven/Blaak

Aad van der Star: a.van.der.star@hro.nl
Jocé Bloks: j.a.l.h.bloks@hro.nl

VERTROUWENSPERSONEN VOOR PERSONEEL

Ahmet Kuyumcu: a.kuyumcu@hro.nl
Gertrud Bartels: g.m.e.bartels-van.der.ham@hro.nl

ADRESSEN OPLEIDINGEN

Hogeschool Rotterdam

Postbus 25035, 3001 HA Rotterdam
Telefoon (010) 794 41 41
www.hogeschool-rotterdam.nl

Academieplein

- Instituut voor Engineering en Applied Science
- Instituut voor Bouw en Bedrijfskunde
- Instituut voor Communicatie, Media en Informatietechnologie
- Bedrijfskundige informatica
- Informatica
- Technische informatica

G.J. de Jonghweg 4-6, 3015 GG Rotterdam
Telefoon (010) 794 48 41

Kralingse Zoom

- Rotterdam Business School
- Instituut voor Commercieel Management
- Instituut voor Financieel Management

Kralingse Zoom 91, 3063 ND Rotterdam
Telefoon (010) 794 6201

Museumpark

- Instituut voor Gezondheidszorg
- Instituut voor Lerarenopleidingen
- Instituut voor Sociale Opleidingen

Museumpark 40, 3015 CX Rotterdam
Telefoon (010) 794 43 33

Blaak/Wijnhaven 61

- Instituut Willem de Kooning Academie voor 'Art, Media, Design & Leisure'

Wijnhaven 61, 3011 WJ Rotterdam
Telefoon (010) 794 47 47
Blaak 10, 3011 TA Rotterdam
Telefoon (010) 794 47 50

Pieter de Hoochweg

- Instituut voor Communicatie, Media en Informatietechnologie
- Communicatie
- Communication and Multimedia Design
- Grafmediatechnologie

Pieter de Hoochweg 129, 3024 BG Rotterdam
Telefoon (010) 794 65 16

Wijnhaven 107

- Instituut voor Managementopleidingen (voltijd)

Wijnhaven 107, 3011 WN Rotterdam
Telefoon (010) 794 80 00

Lloydstraat

- Hogeschool voor de Zeevaart (MAROF)

Lloydstraat 300, 3024 EA Rotterdam
Telefoon (010) 448 64 00

RDM campus

Heijlplaatweg 21, 3089 JC Rotterdam
Telefoon (010) 794 92 00
Regiolocaties

Pabo

Achterom 103, 3311 KB Dordrecht
Telefoon (078) 611 26 00

Human or Computer?

Master's programme Human
Aspects of Information Technology

Unique programme focused on the dialogue between humans and computers, through language, images and games.

All those who have completed an ICT programme in Higher Professional Education (HBO) can be admitted to the programme.

For more information:

- HAIT-event 'What do computers know about culture?': 21 April
- master's programmes information day: 27 May

www.tilburguniversity.nl/hait

Humanities

Vooruit denken Strategie voor uw eigen toekomst

Opleiding tot Registeraccountant

Afgestudeerd HBO-BE of HBO-AC?

U kunt via een toegespitst deeltijd schakelprogramma instromen in het Master of Science programma Accounting, Auditing & Control. Vervolgens kunt u doorstromen naar de Postnitiële Opleiding Accountancy.

Heeft u de wetenschappelijke minor gedaan aan de HRO? Dan hoeft u geen schakelprogramma te volgen om in het Master of Science programma Accounting, Auditing & Control in te stromen.

Voor informatie: 010-4082173 of esaa-acc@ese.eur.nl

Master of Management Control (MMC)

Afgestudeerd HBO?

De opleiding Master of Management Control is een parttime controllersopleiding. Zij leidt financieel-administratieve kenniswerkers op HBO-niveau op tot professionals die beschikken over actuele kennis op het gebied van besluitvorming en beheersing van organisaties.

Kenmerken van de opleiding zijn de praktische focus op het werkveld en de rollen van de moderne controller, actuele kennis en inzichten op het gebied van management control en onderwijs in advanced workshops van maximaal 25 personen. MMC is een tweejarige professionele masteropleiding.

Voor informatie: 010-4081492 of esaa-mmc@ese.eur.nl

Zie voor beide opleidingen ook:
www.esaa.nl